ABG 440

Innes
Collection

UNIVERSITY OF LONDON
WARBURG INSTITUTE

Ex libris
Michael Innes

WARBURG
18 0288461 7

A
B
G
440

מפתח זהר

2513

אם מפתחות הפנימיות יקרים מפנינים · ליכנס לפני ולפנים בשערים
המצויינים · בספר הזוהר הקדוש והתיקונים · חדשים גם
ישנים · ראה זה חדש והן זכרון לראשונים · וגם
לאחרונים · נדפסו במצות בני עליה אנשים
חכמים ונבונים · אשר מעבר לדף זה
דבריהם חונים:

באמשטרדם

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

בדפוס נתנאל פואה יצ"ו

בשנת **לתהלה** בארץ נפ"ק:

An Index to the Zohar

ראה זה חדש אשר לא היה לעולמים · יעמ היות אכנר מוה ימים
וכנים העיר ה' את רוח הנאון הקדוש כמוה"ר משה בכמה"ר
מרדכי גאלנטי זצוק"ל לסדר ולכוון מפתחות המקראות אשר בית הזוהר
הקדוש כתוב עליהם לפתוח שערי אומרי ניקוי לבוא בהם כל יולף ובא
לאכול מפריו ולשבוע מטובו פתח וחן סובב · וזו הגדיל משה עדר עדר לבדו
פסוקי תורה נביאים וכתובים · ומאמריהם הקדושים על שנים עשר עמודים
מחולקים · זמן תורה לחוד ושכר העוסק בה ומעלתה · זמן תפלה לחוד ·
ומצות השייכות בחול ובשבתו"ו"ט וברכת הנהנין · השחרות הנפש והנשמה
בג"ע ונהנם ופטירתו של אדם מהעה"ז · ענייני צדקה וג"ח · ענייני תשובה ·
מעלתן של צדיקים בשני עולמות · דברים המביאים נפשו של אדם לג"ע ומו
לגהנם · ענייני הרבן הבית ובנייתה ול' גליות · וקבוץ גליות · ובילת משיח
ותחיית המתי' · ענייני קדושת שבת ו"ט ור"ח · ומה עושים למעל' י"ט ומה
שרוי לעשות למטה בעה"ז · ענייני חתן וכלה ומצות פריה ורביה ומצות
מילה · מעלת ארץ ישראל והזוכה למות בה · מאמרי רז"ל המפוזרים בזוהר
וענייני לחרים · ומעשיות וענייניס נדולים שארעו לקדושים אשר בארץ המה
כולם חוברו אחד בפתחות הנז' שנדפסו בווינציאה בשנת השכ"ו ·

אך לאנס כאשר אין יד כל אדם שוה בהם לפי שאינם בנמלא לכן לזכות את
הרבים כאשר מצאנו בידינו ביד הרב החסיד המפורסם ניר לאוניו
כמהר"ר אברהם רוויגו נר"ו הדפ מרגניתא טבתא דהעלה עמו מע"ק
ירושלם תוב"ב מפתחות קצרות מחוברות ומסודרות על סדר הת"ב להאיר עיני
כל ישראל בתור הבחיר שעל ידו ימצא כל א' ואחד מבלית המבוקש ונדרש אצלו
קמנו ונתעורר להוליאם לאור הדפוס על הוצאתינו להנאתינו ולטובתינו
ולהנאת הכלל והפרט ויהיו דבריו אלה כמוהירים דמאחר שכוונתינו לטובה
לזכות את הרבים ולעשות נחת רוח לבוראנו ז"ל כל הירא וחרד אל
דבר ה' יניח הספר הזה סנור עד תוס שנה שנים וכל אחד יאמור לנפשו אלא
לעסוק על דברי תורה ולהכנם ח"ו תחת סוג אחרור מסיג נבול רעהו ויחוס
לנצמו מקללת וגזרת המלך החכם שלמה ע"ה משלם רעה תחת טובה לא
תמוש רעה מביתו · והטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם נם ברכו יעטה מורה
כי תכף לת"ח ברכה בחם והשומע לדבריהם יונעם בסדר ולכל בני ישראל
היה אור במובחם ·

מפתח הזוהר

אות א

אב חיוב נדול לאדם ללמד את בנו · ולטרוח עמו כדי לנדלו לתורה ולמ"ט ושכרו יהיה נדול · ח"ב דל"נ דע"ב ודק"ה ע"ח · ח"ב דל"נ ע"ח · ח"נ דקע"ח ע"ח ודס"ט ע"ח

אבל ענין וסדר ניחום אבלים ח"נ דף קע"ו ע"ב ·

אבלות נדול שכר להתאבל על ח"הב ח"ח דר"י ע"ח וב' · ח"ב דכ"ה ע"ב · נס בז"ח דפ"ה ע"ח:

אבן סוד כשתניעו לאבני שים עיין בשות מ'בערך מאמר

אבר נדול מעלה וזכות למי שמקיים קב"ה על כל אבר ואבר וכו' · תקו' דקכ"ט ע"ב:

אברים ענין אברים ופדרים הנקרבים בעולה כדי לדחות הקליפות מארץ ישראל · ח"ב דקמ"ח ע"ח:

אדם כוד אדם וחוה שעלו למע' בשנים וירדו שבע' · תיקו' ד' ק"ד ע"ב:

אדם כמה נדול כח של אדם · כשהוא טוב שהוא שולט על הכל בשוב ומוליכם וגו' ואם לאו ח"ב דע"ח ע"ח:

אהבה חיוב לעבוד הקב"ה מאהבה ובכל לבו בשוב ולהבית את וגו' · ח"ח די"ח ע"ב · ח"ב דקס"ג ע"ח:

אהבה נדולה אהבה שים להקב"ה על ישראל ח"ח דק"ד ע"ח:

אהבה לעבוד הקב"ה בשי שהוא יותר הטוב וחביב אצלו בשוב פסוק ולהבית את ה' אלהיך וגו' תיקונים דקל"ט ע"ב:

אורח בעלת הבית מכנים אורח וסדר של אורח ונודל מעלה וזכר של הכנסת אורחים · ח"ב דל"ע ע"ב · ח"ב דמ"ד ע"ח · תי' די"ט ע"ח:

אורחוי זכות הולכים דמתן דוכי לידע אורחוי דקב"ה ולא שטי בהו ולא מתסרו אלא למתן דעאל ונפק דמתן דעאל ולא נפק טב ליה דלא מתברי · ח"ב דר"ן ע"ח:

אור ענין אור של מחשבה ואור שאין בו מחשבה · ח"ב דרס"ח ע"ב:

אותיות של תלפיות · ח"ח דף ג' ע"ב:

אותו ואת בנו · עומד לשחוט אותו ואת בנו ביום ק' ח"ב דף נ"ב ע"ב:

א"י גודל מעלה וזכות למי שהולך בא"י בחייו וח"ו לילך לחוץ מיתה · ח"ג דע"ב ע"ב:

אילתא שכר גדול למאן דמצפי לרזות נהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד לחילתא וכו' ומאן דלא מצפה וכו' ליתי ליה חולקא בקב"ה ח"ח ד"ל ע"ח:

אבילה גודל חיסור לאוכל מאכלות אסורות עיין בזוה"ק עיקרי דף ס' בערך מאכל:

אבילה גודל חיסור לאוכל או שותה קודם שיתפלל· ח"ב דרט"ו ע"ח · ז"ח רות דכ"ו ע"ב:

אלמנה הנושא אלמנה תפילו מבעל ראשון הוא כשכינה גדולה ח"ב דק"ב ע"ח ו"ב:

אלידד נתפחד מאוגל והפרש בין אומרו את נפשו או נפשו ח"ח דכ"ט ע"ח:

אם כשרוצים לזכור בן פלוני טוב לזכור שם האם ח"ח דפ"ד ע"ח

אמונה היינו בחי' האמונה שבקרקעות אמונ' ישרא' ח"ח די"ב ע"ב

אמונה היינו מן האמונה שבעולם ח"ב ד"ק ע"ח: חמור שהיו קס עוד

אמן גודל שכר לעונה אמן ומכוין כראוי ועונה למי שהיו עונ' בסוד כי מכבדי אכבד והעונה אמן בכל כחו ומאן דפסק תפסק · ח"ב דקע"ח ע"ח · ח"ג דקס"ב ע"ח ור"ב ורפ"ה ע"ח · תי' דל"ט ע"ח:

אסתבלות דאסיר לאסתכלא בשוס מקום של עירוה ואיסור כגון בקשת וצנצנו' של כהנים ובריתם שלו ובחלילים בסוד חלל תפנו אל החלילים · ח"ב דפ"ד ע"ח:

אשה שכל מי שנושא אשה בלי קדימ' המוקדמי לאתקויי עם אשתו ובניו נק' חפצי מן המצות וכאלו עובד ע"ו · ז"ח ל"ו ע"ח:

אשה גדול חיוב וזכר לאדם ליקח אשה ועונג למי שהיו נושא אשה עיין בחוה' פ' בערך פריה:

אשה עיקרא דביתא ואכיפתה כמלכתא בשבתא והיא נורמית הפרנסה אל הבעל · ח"ח ד"ב ע"ח · תי' דק"ב ע"ב:

אשה למכור אדם כל מה שיש לו ויקח בת ת"ח ח"ח דל"ח ע"ב

אשה שאשה רעה מר ממות בסוד ומוצא אני וגו' ח"ח דרכ"ח

דרכ"ח ע"ח:

אשה גודל וכות וזכר לאשה שהיא טובה ומעשיה מתוקנים · ח"ב דקס"ו ע"ב:

אות ב

בגדים מצוה גדולה להחליף בגדים בשבת עונג למי שהיו מחליף · תי' דל"ו ע"ב · ועיין בחוס' בערך סעודה:

ברחן מעל' וזכות למי שהוא בדחן ח"ב דר"נו ע"ח:

בורח שהיו לברוח מלפני ה' · ח"ח דפ"ד ע"ב:

בורח כמה רע גרם בריחת דוד מפני שאול לנוב עיר הכהני' ובשאול ולו · ח"ב דרכ"ד ע"ח:

בזוי לזהר הרבה שלא לבזות לשום אדם בעולם · ח"ח דקס"ד ע"ח ועיין בחוה' ג' בערך גבהי:

בטחון לשים אדם בטחונו בהקב"ה בכל עניניו שהכל תלוי בזה ח"ב דס"ב ע"ב · וס"ח ע"ב · ח"ג דק"י ע"ב:

ביישן גודל מעלת למי שהוא בייזן ועונש מי שהוא להפך תקונים דל"ה ע"ב · ז"ח שיר השירים די"ד ע"ח:

בית המקדש שבזמן בה"מ היה השפע יורד לישרא' והתמלית לנוויים ועתיד להפך בעונות · ח"ב דף קל"ב ע"ב · ודף קנ"ו ע"ח:

בית הכנסת מצוה גדולה ליפות ב"ה הנקרא מקדש מעט · ח"ח דכ"ט ע"ב:

בית הכנסת גדול שכר למי שנמצא רחמון לב"ה שנקרא צדיק · חלק שני דקל"ח ע"ח ודר"כ ע"ח · ח"ג דקכ"ו ע"ח וקכ"ו ור"ד ע"ח · וכן פס שהיה טוב שיבואו פעמים הכל בפעם א' ולא פסקי פסקי כאו שאדם נברא כלו בפעם א':

בית הכנסת עונג חמור למדבר ב"ה ובחמצע התפלה ובשעל עיין בחוה' ד' בערך דבור:

בכורים מצות בכורים ושכר גדול ח"ח דק"ב ע"ב:

בן חיוב גדול לבן לכבד אביו ואמו ורבו ולת"ח ולקב"ה ועונג למי שהיו מכבד · ח"ב דל"ב ע"ח:

בן מצוה לבן לסתום עיניים של אביו כשמת · ח"ח דרכ"ו ע"ח ח"ג דקס"ט ע"ב:

בנים שכר גדול למי שיש לו בניס טובים · ח"ח דקט"ו ע"ח ודף קפ"ח ע"ח · ח"ב דקט"ו ע"ב:

בנים עונש למי שמת בלא בנים
ח"ת דמ"ח ע"ש וס"ה
ע"ב וע"ש. ז"ח דע"ח ע"ב:

בנים חכם שמת בלא בנים תורתו
מועיל לו כמו בנים. ח"ת
דקפ"ז ע"ח:

בנים גדול שכר וזכות ללמוד
בנו תורה עיין בחות מ'
בערך חב:

בנים כל המצוה מטהו בין לפרוס
לדרוס הויקלו בנים ובני
מ"נ דקי"ח ע"ב:

בני חיי ומזוני לאו בזכותא דאבוי
עיין בחות מ' בערך מזל:

בעל מהו בעל ואשה. ת"ת דף
מ"ט ע"ח:

בעילה הנבעלת לבעל קטנה
בו בכלב. ז"ח ד"ל ע"ב

ברית מצוה של ברית ביום ח'
וכח מצוה זו כמה גדולה
ח"ת די"נ ע"ח ודל"ד וכ"ה. ח"ב
דף קכ"ד ע"ח ורפ"ב ע"ב. ח"נ
ד"מ ע"ב ודף ע"ב ע"ב:

ברית גדול שכר למשמר ברית
שלו בקדושה שנק' לדיק
ומעלתו לאין ערך. ח"ת דכ"ט ע"ב
דס"ו ע"ב דקפ"ט ע"ב דרי"ח ע"ב.
ח"ב ד"נ ע"ב דכ"נ ע"ח דכ"ז ע"ב דס"ם
ע"ב ופ"ו ע"ב. ח"נ די"נ ע"ב דרי"נ
ע"ב דרס"ה ע"ב. תי' דכ"ו ע"ב וס"ל
ע"ח וב' וג' ע"ב:

ברית עונש חמור לפוגם בברית
שלו בפרש"ו ואו כיוצ'. ח"ת
דס"ו ע"ב וכ"ה ע"ח וקפ"ט ע"ב. ח"ב
ד"נ ע"ב וכ"ו ע"ח ופ"ו ע"ח ורי"ד
ע"ב ורס"ג ורס"ד ע"ב ח"נ די"נ ע"ב
ומ"ד ע"ח ורמ"ד ע"ח ורס"ה ע"ב
ורס"ו ע"ב. תי' ד"ח ע"ב וכ"ו
ע"ב וכ"ח ע"ח וס"ד ע"ח וכו' ל' ע"ב
וק"כ ע"ח. ז"ח דף ל"נ ע"ב. רות
דל"ח ע"ח וכו':

ברכה אין ברכה שורה בתר
ריקן ולא בדבר המקוה
ולא בדבר המדוד וכו'. ח"ת דס"ו ופ"ח
ע"ב ור"מ ע"ח. ח"ב דפ"ו ע"ב וקכ"נ
ע"ב ורכ"ח ע"ב. ח"נ דף ל"ד ע"ח
וקי"ו ע"ב:

ברכה כל הברכות טוב שיהו
לפחות בשלשה כדי שם'
יברך וכנים עוני' בסוד כי שם ה' וכו'
ח"ת דק"ס ע"ח:

ברכה ומן הראוי לברכה
ושתתקיים ברכתו
בלי ספק בזמן עמוד השחר. ז"ח
די"ב ע"ח:

ברכה חייוב גדול לבן אדם לברך
קודם שיאכל שום דבר
ואם אינו מברך נק' גזלן ועכשו חמור
בסוד גוזל אביו ואמו. ח"ב
דר"ע ע"ב:

ברכה הרואה או שומע מטובת
חבירו צריך לברכו בלב שלם
וק"ו

וק"ו למברך קב"ה שחייב לברכו בלב
שלם ובכונה רצויה. ח"ב דקי"ז ע"ב

ברכה כשמברך חומר שברי
רבנן ל"ל לחיי בנין דבזה
אתקשרו בחילב דחיי. תי' דס"ח ע"ח

ברכה חוב לברך מאה ברכות
בכל יום. ח"נ דקע"ט ע"ח

ברכת המזון גדול שכר למברך
ב"ה בשמחה גדולה בסוד טוב עין
הוא יבורך וכו' עיין בחות כ בערך
כום:

ברכי הני ברכי דרבנן דשלו
מנייהו הוו. ח"ת
דקי"ח ע"ב:

בשר בחלב איסור ועונש לאוכל
עם בחלב. ח"ב דקכ"ה ע"ח

אות ג

גאולה הגאולה תלוי בתשובה
שתשוב ישראל עושים
תשוב מיד נגאלים. ח"ב דקפ"ו ע"ח
תקו' ד"מ ע"ב. ז"ח די"ב ע"ב ודי"ב
ע"ח. תו"ח דף כ"ו ע"ב:

גאולה שהגאולה תחרונה לא
תהיה בפעם ב' כי אם
בתרבעה ומכי'. ח"ב דרכ"ב ע"ח:

גאולה זכאה מאן דיהיב פומן
הגאולה וזכאה מאן דלא
בעניל רוב הצרות ומלחמות ועניות
וכו' עיין בחות מ' בערך מזיח:

גדול התלמוד שמביא לידי מעש'
תי' ד"ל ע"ח עיין בחות ת'
בערך תלמוד:

גדולה הכנסת אורחי כהקבלת
פני שכינ' וצריך לעשות'
בשמחה. תי' די"ט ע"ב ועיין בחות ת'
בערך אורח:

גהינם עניו ז' עדורות דגהינם
ח"ת דרל"ו ע"ב. ח"ב
דקמ"ט וק"כ וקכ"ח ורס"ב ע"ב. ז"ח
רות דל"ב ע"ב:

גהינם הייכו דיקי"ב חדש בגהינ'
וכו'. ז"ח רות דל"ב ע"ח

גהינם קודם שעוש כשמה חבית
לזה העולם מרחיש לה
נ"ע ונסיכם וזכר ועונש ומצויעים
לתוכה שיעשה טוב וכו'. ז"ח דע"ל
עמוד ב':

גוב ומגוב עכין של מלחמת גוב
ומגוב. ח"ב דכ"ח ע"ב:

גוף ובריית חושבנן חד. תו"ח דף
ל"ב ע"ח:

גופיהון דלדיקי לית שלטה בהם
רוח טומאה. ח"ב
דקמ"ח ע"ח:

גויה הבא על הגויה קשור בה
בכלב

ככלב · ח"ח דקל"ח וח"ב דפ"ו ע"ב
ז"ח ד' ע"ב:

גויים · להתרחק מן הגויים בכל
העניינים הן בעסק הן
להשתמש מהם · ח"ח דרי"ט ע"ב·
הו"ח דף ל"ח ע"ח:

גזלן מי שהיו עוזה ברכותיו
כך גזלן ועובדו חמור בסוד
גוזל לאביו וכו' · ח"ג דרנ"ה ע"ב:

גלגול כל ענייני הגלגול בעניין
הסבת בתורך כמה לפי'
ח"ב דל"ד ול"ה:

גלוי חסור לילך ד' לחמות בגילוי
ראש ח"ג דקפ"ח ע"ח:

גלות טעם שהקב"ה פזר ישראל
בגלות וכן מגלות מצריים
ושמתרך הגלות ח"ב דט"ו ע"ח·
ז"ח די"ג ע"ח:

גנאי עובד חמור למי שקורה
לחבירו בשם של בהמי או קור'
אותו רשע או מקלל אותו· ח"ב דקכ"ב
ע"ח ועיין בתות ב' בערך ביווי:

גרושין כל המגרש אשתו ראשונ'
אפילו מזבח מוריד עליו
דמעות וכן הכותב מגורש' ח"ב דק"כ
ע"ב וק"ג ע"ב ורנ"ה ע"ב:

אות ד

דבוק כל המתדבק בקב"ה בכל
מעשיו בלב שלם כראוי כל
שויניו נופלים תחתיו ושם ח"ו חיבו
מתדבק בקב"ה · מוכיר אותו ביל
גויים · ח"ח דקמ"ד ע"ח וב':
ח"ג דמ"ב ע"ח · תי' דל"ה ע"ב:

דבור גודל עונשו למדבר בד"ה
בחיו' ומן שיהיה וכ"ב בזמן
תפלה וקריאת ס"ת ולפסוק בתפלה
ח"ב דקל"ח ע"ח וב"ב ע"ח ור"ה ע"ב
ור"ן ע"ח · ח"ג דקס"ב ע"ח:

דבור עונש חמור למבטל פיו
בדיבור זר ומטונף עיין
בתות פ' בערך פגם:

דבור שניים דברו בקושי פי'
עם הקב"ה משה וחליהו
ח"ח דר"ח ע"ב:

דוד הנהגת דוד שבחלות לילה
היה קם לשורר בשירים
ותושבחות ובחצי לילה רחשוכה היה
עוסק בדינים ותורה וכן מהשפלת דוד
ומגדולתו · ח"ח דר"ו ע"ב · ח"ב
דכ"ו ע"ח ורל"ב ע"ב:

דור שנן דוד בת הטובים ובעלי
קבלה יהיו בלער גדול ובבזוי
ועניות וחכמי חיל יסובבו מעיר לעי'
ולא יחוננו וכו' בתורך · ח"ח דרכ"ה
ע"ח · ח"ג דס"ו ע"ב וקכ"ד וקכ"ה
ע"ח

ע"ח וב' · ועיין בתות מ' בערך מזיח:

דין גודל שכר לדן דין אמת
לאמתו וכן העושה שמור
לעני שם"ו מקלקל הדין וכן שין לדיין
אלא מה שעיניו רואות וכל עניני
הדיינים · ח"ב דקי"ז ע"ח וב' · תי'
דקמ"ח ע"ב ·

דין הקב"ה דן את האדם כפי
מעשיו וכן מדין ר"ה וכל
מעשיו של אדם כתובים בספר · ח"ח
דק"ט ע"ח וקכ"ח ע"ח וקל"ט ע"ב ·
ח"ב דל"ב ע"ח:

דין חוי לו לאדם מיום הדין חוי לו
מיום התוכחה שכמה צריך
לזהר מעוכותיו · ח"ח דר"ח ע"ב:

דין מענין תחלת דיבור של אדם ועד
סופו לאחר מיתה ומכמה
עונשים וכו' עיין בתות מ' בערך מיתה

דין בר"ה אם זכה כותבים לחיים
וכו' ח"ב דרכ"ה ע"ח וב':

דיקנא הרואה בחלום דיקנו
דבר בם אחיד בידיו·
ח"ב דף קל"ט ע"ב:

דיוקן של אדם הוא בבחינת כדיוקן
עילאה בסוד כי בצלם אלהים
עשה את האד' ומו שולט על כל בריין
אבל כשאדם חוטא מסתלק ממנו דמו'
של אדם ואז כל החיו' והממונות שלטים
עליו · ח"ח דע"ח ע"ח · ח"ג דקכ"ח
וקכ"ב וקכ"ג:

דירה הדר בח"ל עיין בתות ח'
בערך ח"ל:

דירה שאין לדור במקום שים
רשעים שווי לו בכל
העניינים והוא נתפס בחובייהו אבל
טוב לדור במקום טובים כמו מעשה
של רב חסדא שבתחלה היה עני
ונתעשרי ח"ח דפ"ד ע"ח וב' · ח"ב
דף ל"ח ע"ב · ח"ג דרי"ח ע"ב:

דמעה סוד שערי דמעה לח
בגעלו וכו' עיין בתות ת
בערך תפלה:

דמעות מה הן ב' דמעות
שהקב"ה מוריד ליס
הגדול · ח"ב די"ח ע"ח די"ט ע"ב ·
תי' דק"ח ע"ח:

דמעות מקום ח' הנקרא שערי
דמעה שהם הדמעות
מחלו הנשפכין בשיתת הצדיקים
ומחדבן הבית · ח"ב דרמ"ה ע"ב:

דרך כשאדם הולך בדרך צריך
ללמוד בדרך כדי להתחבר
בשכינ' וכן לומר תפלת הדרך ויזהר
שלא לגלח יחידי · ח"ח דמ"ט ע"ב וס"ט
ע"ב וקס"ט ע"ח וב' ור"ל ע"ח · ח"ב
דרס"ט ע"ח · ז"ח רות ד"ל ע"ח וב':

דרך בדרך שאדם רוצה לילך וכו'
בסוד והתקדשתם והייתם
קדושים · ח"ח דכ"ד ע"ח וכ"ט ע"ב
וק"ל ע"ב וקס"ג ע"ב וקל"ה ע"ח ·
ח"ב דל"ה ע"ב וע"ט ע"ב:

דרשה אין דורשי בעריות ולא
בפ"ב · תי' דע"ב ע"ב:

אות ה

הברלה סיד של הבדלה בפ"ם ח"ח דיו"ד ע"ב וכל ע"ב. תי' דל"ו ע"ח. (בראשית מן סר"פ וביתו שהוא שיסיד בלמוקה של שעוה):

הוצאה שעיקר שבר של מלות הוא כשהן נעשו בהוצאה דבה ולא בריקניה. ח"ב דקכ"ה ע"ח:

הוראה שהם למי שמורה הוראה קודם ומהו עיין בלוח א בערך מורה:

הושע שעם שהושע בעשוה ליקח לאשת זנונים ח"ב דרמ"ה ע"ח:

היכלות ענין ו' היכלות הם עומדים הבדיקים והחסידים ומעלתם. ח"ח דל"ח ע"ח ול"ט ע"ב ומ"ח ע"ב:

היכל מעלה וזכות וזכר לנשים טובות שיש היכל בשבילן ח"ב דקס"ו ע"ב:

הבנסת חורחים עיין בלוח ב' בערך גדולם:

אות ו

ויכוח גדול מעלה וזכות לת"ח המתווכחין ע"ו לש"ש ח"ב דכ"ט ע"ב:

וותרן נוהל שבר וזכות למי שהוא וותרן לכל ובפרט עם העניים. ח"ח דק"פ ע"ח. ח"ב דס"ה עמוד ח':

אות ז

זוג שמחזיקין לחדש כפי מעשיו וכפי זכיותיו בשעה בית ושון ונו'. ח"ח דרכ"ט ע"ח:

זוג שמקהווב של ת"ח הוא משב' לשבת ובפרט כדי לזכות לבנין מהור וכן להתקדש בזיון החוב. ח"ב דס"ב ופ"ח ופ"ט וקל"ו ור"ה ע"ח. ח"ב דמ"ב ומ"ט ע"ב ופ"ח ופ"ב ע"ח. תי' דל"ח ע"ח וס' ע"ב ופ"ח ול"ב ע"ח. ז"ח די"ו ע"ח וב' וג':

זוג קטן וזוגים לפני הקב"ה כקריעת יס סוף. ח"ח דק"ב וקע"ח:

זוקף כל הכורע כורע בשביל זוקף וכל הזוקף זוקף בשם. תי' דף ל"ח ע"ח:

זורק שוכב לזורק כלי בימתו עיין בלוח כ' בערך כעס:

זכות גדול מעלת מי שמזכה לחבר. ח"ח דע"ט ע"ב. ח"ב דקכ"ה וקכ"ט. ז"ח דל"ט ע"ב ומ' ע"ח:

זכות גדול מעלה וזכות גדול לחות' ישראליה יותר מכל שאר חומין והפרס מיהודי לגוי. ח"ח דפ"ט ע"ב וג' ע"ח. ח"ב דמ"ח ע"ח וכ"ח ע"ב ומ"ח ע"ב ופ"ו ע"ח וקכ"ח ע"ח ות' ת"ב דס"ב וקת"ח ור"ם ע"ב:

זכות וכיה חולקיה מלון דמי למנדע חורתי דקב"ה ולא סמי בהו ולא מתמסרו חלא למלון דעתל ונפק דמלון דעתל ולא נפק עד ליה דלא חמבדי. ח"ב די"ב ע"ח:

זבו מחשבה לא וכו בעתה. ח"ח דקי"ו ע"ב:

זלזול עוכם חמור למי שמזלזל לחדש שלמד ממנו מפילו תיבה ח'. ת"ב דרמ"ו ע"ב:

זלזול עוכם חמור למזלזל חו ורק פרודי לחם וכ"ם פר ורי ורע. ח"ב דרמ"ד ע"ח. תי' דכ"ו ע"ב:

זמן כל דבר שבעולם בזמנו שלט הן לענין טובה ושמחה חו להפך ולבן בחותו ומן לריך לעשות רמז לזכור מעשה ה'. ח"ב דל"ט ע"ב וקע"ד ע"ח:

זמן בחרבע ומנים חדש ניסן. ז"ח דכ"ב ע"ב:

זמירות גדול מעלת השכר למי שחומר הזמרות כראוי

דקול רם ובשמחה · ח"ב דקל"ח ע"ח:

זמר שדוד המלך לפני בונן נרה היה מזמר וזה כדי להשרות עליו השכינה וכן יעשה כל אדם · ח"ב דק"מ עמוד ק':

זמר שמרן בביתא חורבן בביתא ח"ג דרכ"ג ע"ב · תי' לקי"ח ע"ח:

זנות עונש חמור לאין ערך למי שמונה עם בתולה וכ"ש בעם"ג שמשקר בקב"ה עיין בחות ד' בערך ברית:

זקן חייוב גדול ושכר כפלה למי שקם מפני זקן ות"ח ועונש למי שחיכו קס · ח"ג דפ"ז ע"ב:

אות ח

חברותא כמה מועיל החברות שפי' לרעה הס מגליחים וכ"ש בתורה ומ"ט בכוד וקנה לך חבר · ח"ח דע"ו ע"ב · ח"ב דקכ"ח ע"ב:

חברים נריכים לרחם זה לזה ואם ח"ו שונאים זה לזה מיד מתים · ח"ב דק"נ ע"ב:

חוטא פנס שעושה החוטא בחילו פונס בנופש דמלכ' ונור' להוריד השכינ' לעפרא ועונשים רבים לאין סוף · ח"ב דפ"ה ע"ח וב' וקל"ח ע"ב · ח"ב דקי"ב ע"ח וקכ"ב ע"ח וב':

חוצה לארץ הדר בח"ל דומה כמי שאין לו אלוה · ח"ב ד"פ ע"ח · ח"ג דק"ט ע"ב ורכ"ה ע"ח:

חותמא דמלכא שמ"ת נקרא חותמא דמלכא · תו"ח ד"מ ע"ב:

חופה עיין בחות ג' בערך כשופין:

חזון כמה צריך ב"נ להיות נזהר לקרות בס"ת החותיות בחיתוך לשון ואם לאו ח"ו יהיה לו עונש גדול · תי' דקל"ט ע"ח · וכן בתמידית החפלה או למוד בתורה · זהר פנחס דרל"ו ורמ"ו ע"ח:

חזוק כל המחויק בעל תורה ים לו יותר שכר משהיה לומד בשוק ישכר ובזולן · ח"ח דרמ"ב ע"ח:

חטא ליזהר שלא יבא לידי חטא מפני שחכף עושים לו רושם בעלמו · ח"ח דע"ב ע"ב · ח"ב דפ"ח ע"ב · ח"ג דע"ה ע"ב וע"ו ע"ח

חטא שהש"ר בשביל חטאו נגרם שנתגרש מג"ע · ח"ח דכ"ו ע"ח · ו"ח דפ"ט ע"ד · רות דל"ג ע"ב · תו"ח די"ח ע"ח וב':

חיבה גדול חיבה שים לקב"ה עם ישראל שקראם בנים ושראל קראו לקב"ה אבא · ח"ב ד"כ ע"ח:

חירוש

חירוש עונש חמור למוניח חירוש או דין מפיו שלא שמע מרבו עיין בחות פ' בערך פסל:

חידושי תורה מב' תנוקות של בני בנוי דר' לדוק ח"ח דקמ"ח וקמ"ט:

חילול שבת עונש חמור למי שמחלל שבת בחיוב דבר שיהיה ולהפך השכר עיין בחות ס' בערך שבת:

חכמת הפרנוף מעלת משה וכלמה שהיו חכמים בחכמת הפרנוף בסוד ואתה תחזה · ח"ב דע"ח ע"ח:

חלום כפי בחינת של אדם מרחין לו בחלום הן לטוב הן לגיס ח"ח דקל"ט ע"ח · וכן מי שרוח' חלוש טוב לריך לזכור תמיד ולא ישכח ממנו וגם שחלום טוב לזכור לפני מי שחוכב אותו:

חלום הדומה ענביס בחלום וכן נמל או רוחה פסוקי' · ח"ח דקל"ב ע"ח · ח"ב דקי"ט ע"ח וקמ"ל ע"ב וקכ"ב ורל"ו ע"ח ורס"ח ע"ב · ס"ה ד"ח ע"ג:

חליצה עיין בחות י' בערך יבום:

חמור טעם לחמור דר' פנחס שהיה מדבר וכן לחתן דבלעם · ח"ב ד"ס ע"ב ור"ח ור"ב:

חמין עונש חמור לאוכל חמץ בפסח · ח"ב דקפ"ב ע"ח:

חנוך שמת קודם זמנו · ח"ח דל"ח ע"ח וב':

חסיד ענין של חסידי אומות העולם ושרים ודוכסים שהטיפו עם ישראל · ח"ב דרס"ח ע"ח:

חציפות שקרוב לסוף הימים לא ישאר שום לריק בעולם ואז יתרבה החציפות ואוי למי שיהיה בימים ההם ולא יהיה שום תקון · ח"ח דרכ"ה ע"ח:

חרבן ענין חרבן הבית והמקדש שעשתה השכינה · ח"ח דס"ח ע"ח · ור"ב ע"ב:

חשד להוציא עלמו מן החשד בסוד והייתם נקיים מה' ומישראל · ח"ח דק"ד ע"ב:

אות ט

טבח חושחט שנמלח טרפ' יולח' מתחת ידו מעבירין אותו · ז"ח די"ז ע"ד:

טהרה סוד הבא לטהר מסייעין אותו

אותו · ח"ת דע"ו ע"ב:

טומאה היהודי מטמא ליחיד מותו והבזוי בחייס · ז"ת דוח דל"ו פ"ב:

טומאה אלא לטמא עלמו בשוס פנין ח"ו לא בדיבור וכיולא ח"ת דכ"ב ע"ב וק"ל ע"ח וב· ופיין בשות פ' בערך פנס:

טוב גדול וכוח ומעלה למי שחומר שוב על חומה ישראלי ולהפך ורחיה מנדשון · ז"ח דל"ו ע"ב:

טיפה ג' טיפין דחיכון בתרנח דמלאך המות · ח"ב דרס"ד ורס"ו ע"ח·

טלית מעלה מי שמתעטף בטלית ותפילין ומתפלל שחו תפלתו מקובלת ולהפך היעוכם לקורח ק"ס נלח תפילין וכן לגיס העלת על הרחם והיוצת מביתו מעוטף בטלית ותפילין · ז"ח דקמ"ח ע"ח · ח"ב דיג"ג ע"ח· ח"ג דק"כ ע"ב ודרס"ה ע"ח · תי' דקכ"ט ע"ב · תו"ח די"ח ע"ב וע"ג:

טרחן שנדיק החרס לטרוח בדבר כדי לזכות להכיר הקב"ה עיין בחות ה' בערך הרהור:

טרדא עלה טובה לחרס לטרוח בעודו בעה"ו בסוד על טיפות חיוס · ח"ת דל"ט ע"ב וקל"ב ע"ח וקל"ו ע"ב:

טרפיות עוכם חמור לעובר על סוס טרפות שבעולם· תי' דס"ט ע"ח·

אות י

יבום שעם ליבוס וחליצה · ח"ב דקע"ו ע"ח וק"פ ע"ח· תי' ד"ע ע"ב:

יד שמנניה ידו על חברו נק' רשע ח"ת דכ"ו ע"ב:

יהודי נדול מעלת מי שהוא יהודי כשר שהקב"ה בחרו לעלמו · ח"ב ד"ה ע"ב:

יחוד עוכם חמור למי שחיכוו יודע ליחד שמו דמהריה עב ליה דלא ימכרי וגודל שכר למי שיודע ליחד· ח"ב דקפ"ח ע"ח וקפ"ח ע"ח וג' ורכ"ו ע"ב:

יחוד נדול מעלת יחוד שם הוי"ה ואלסים הנק' שחת שלים בכל מקום· ח"ב דרכ"ו ע"ב:

יחוד שעל כל דבר שחדס עושה או לומד לאחר מקודם ליחד קב"ה ושכינתי· ח"ב דרי"ט ע"ב

יחיד לא יגח חדס בלילה יחידי ובדרך אפי' ביום ח"ת דקס"ט ע"ח וב·

יסורים סימן טוב לחדס שים לב יסורין

יסורין וסימן רע למי שהשעה משחקת לו· ח"ת דק"פ ע"ח וב· ח"ב דקי"ד ודל"ב ע"ב:

יסורים טוב ליסר הבנים כשהם קטנים בשוט בן חכם ישמח בו· ח"ב דע"ד ע"ח:

יסורים שהיסורים הבאים לנדיקי הוח למובחס ח"ת דק"פ ע"ח וב· מאחיקים אותו כשלא שאחיק את הבשר· ח"ב דקכ"ב ע"ח:

יפוי עוכם חמור למי שמיפ עלמו ומסחכל בחרחה ומכלכל בשעתו· ח"ת דקפ"ט ע"ב· ח"ב דרס"ו ע"ב:

יצר עניו יפה"ט ויצה"ר ועוכם למכוכח ומעלה של המנחח וכח הקטרוב· ח"ת דמ"ט ע"ב וק"ט ע"ח וקל"ח ע"ח ודקמ"ח ב' וקסה ע"ב וקס"ו ע"ח וקע"ט ע"ח וב' וקפ"ט ע"ב· ח"ב דקס"נ ע"ח ורס"ב ורס"ו ע"ב· ח"ב דקי"נ ע"ב ורס"ח ע"ח· תי' דל"ה ע"ב:

יצה"ר שעתיד הקב"ה להרחות למדיקים היצה"ר נדול כמו הר ולרשעים חרחה להס קשן וכו' · ח"ת דק"נ ע"ב:

יצה"ר כשחדס עכיר יצה"ר רוכה לגבו' עליו יוליכנו לבית המדרש וכו' · ח"ת דל"ד:

יציאת מצרים נחול שכר למספר בליל פסח יציאת מצרים בשמחה נדולה ומאחר לקדוש מקודש ח"ב דר"מ ע"ב· ח"ב דל"ד ע"ב וה ע"ח

יציאה לית רשות לחדס להוציא חמנו מן העיר חלח מרלונה · ח"ת דע"ט ע"ח:

יראה פקודת קדמאה דכלח ירחה ולעבוד מירחה ומחהבה ומה נק' ירחה· ח"ת די"ח ע"ח וב· ח"ב דכ"ו ע"ח ורס"נ ע"ב· תי' ד"ה ע"ח ופ"ה ופ"ו ע"ב ופ' וקכ"ח פ"ח:

יראה מי הוח הנק' ירח חלהים מפני שכל מי שהוח ירח חלהים לחבת עוסר הוח נכנס וכיולח חינו נק' ירח חלהים · ח"ב דל"ב ע"ב תי' דע"ו ע"ב ופ' ע"ח:

יראה הכל בידי שמים חוץ מירחת שמים · תו"ח דל"ח ע"ב:

יישראל קרוחים חדס וחין לחומות העולם קרוחין חדס· ח"ב דפ"ו ע"ח:

אות כ

כבוד נדול שכר למחן דמכבד הקב"ה ות"ח שכר שקבל מרודכי שביל

ג'פסיעות. ח"ב דקע"ה ע"ח:

כבוד גודל חיוב לבן לכבד אביו ואמו וכן ליראה מהם. ח"ג דפ"ב ע"ח וב' דפ"ג ע"ח ד':

כהן גודל שכר ומצוה גדולה לכהן לברך את ישראל וכן להניח יד ימין על השמאל והכוונה: ח"ב דרכ"ד ע"ב. ח"ג די"ח ול"ח ע"ב ול"ב ע"ב וקמ"ה ע"ח וב' וקמ"ז ע"ב. ז"ח דע"ט ע"ד:

כהן שכשלא היה נכנס בעזה"ק בק"ק בגוף כ"ח בחינת הנשמ' ואם היה חוטא אפי' במחשבה תכף הכרובים היו ממתים אותו. ז"ח דכ"ט ע"ד:

כוונה ענין הכוונה בשמע ישראל עיין בחומ"ק בערך ק"ש

כוונה ענין הכוונה והיחודים עתה בגלות מועילים למשיח לזכות לשלח תפול לגמרי. ח"ג ד"מ ע"ח:

כום ענין כום של ברכה ועשרה דברים הנאמרו בכום וכל העניינים. ח"ח ד"ח ע"ח. ח"ג דקל"ח וקנ"ז ע"ב ודי"ח ע"ח וב'. ח"ג דקל"ח ודמ"ה ע"ח ור"ע ע"ב:

ביפור שלש לפרש חטאיו ביום הכפורים ח"ב דקפ"ו ע"ב

ביפור גדול מעלת יום"ך שהקב"ה חס על עלמו ומכפר לכל ומי שאינו מכפר לחברו נפש עונותיו

חייבים מתכפרים. ח"ב דקפ"ו ע"ח:

כלאים חסוד של כלאים עיין בערך שעטנ"ז:

כלה להשתדל בקדושתי כלה החפץ והחשם. ח"ח דמ"ט ע"ח וב'

כסא לתקן כסא לבעל בריתי. ח"ב דקס"ט ע"ח:

כעס עונש חמור למי שהולך בכעס שעונ' על כל החור' כולה בסוד חדלו לכם ונו' וכחלו עודכ ע"ז ובפרט לזורק כלי בחמתו. ח"ב דקפ"ב ע"ח. ודרס"ג ע"ב. ח"ג דקע"ט ע"ח. תי' דל"ב ע"ב. ז"ח דל"ב ע"ג:

כעס של ת"ח מותר שיתכעס לזמן פעם כדי ליתן מורא ולשם. ח"ב דקפ"ב ע"ח:

כרוז שכל יום כרוז יוצא מלמעלה וכן בת קול וקורא לחיזון טפשים שיעסקו בתור' ומע"ט ושיחוסו על נשמתיהון וכן כמה התרחו וכרוז של תרנגול. ח"ח דקס"ח ע"ב ודקל"ח ע"ח ור"ג ע"ב ורי"ז ע"ח וב' ורכ"ל ע"ח וב' ורכ"ח וכל"ה ע"ח. ח"ב ד"ה ור"כ ע"ח. ח"ג דכ"ג ול' ע"ח ודכ"ב ע"ב וקע"ה ע"ב וקע"ז ע"ח. תי' דע"ו ע"ב. ז"ח דכ"ז ע"ח וב' ול"ל ע"ב וע"ד ע"ג. רות דכ"ל ע"ב:

כרוז שבכל פעם שרוצ"ח ו' לנזור חס נזרה על ישראל עושים הכרוז בשמים ל' יומים מקודם ונוקב הדבר

הדבר למטה ון ע"י חלוס ון פסוקים ון ע"י עופות כדי שיעשו חיזה תיקון להנגל. ח"ב ד"ו ע"ח:

כריעה עונש חמור למי שאינו כורע בימים וכילד היום הכריעה וכן כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם. ח"ב ד"ק ע"ח. ח"ג דקס"ל ע"ח. תי' דל"ח ע"ח וקכ"ב ע"ח:

כשר מעלה מי שהוא יהודי כשר עיין בחות' י' בערך יהודי:

אות ל

לא כשאני נכתב אני נקרא. תי' דק"ד ע"ח:

לבוש שהלבושים שלפש לובש בעה"ב כפי תיקון ימיו ומעשיו וזכיותיו בסוד ואפרה זקן בת בימים וזה נק' חלוקת דרבנן וכמה מיני לבושין וכמה מיני דיוקין לבושי חיכון מלבושין. ח"ח דס"ו ע"ח ורכ"ל ע"ח וב' ורכ"ו ע"ב. ח"ב דרי"ל ע"ח וב' ורמ"ו ע"ח. ח"ג דרי"ל ע"ח:

לבנה בחי' העוכר והעניות וכיונא של חלש תלוי כפי יומי הלבנה שגולל בו. תי' דל"ט ע"ח

לוז עיר ח' יום שנק' לוז וכל המת שם צריך לילך חוץ לעיר. ח"ב דקכ"ח ע"ב. ח"ג דרכ"ח ע"ב:

לוחות טעם שבירת הלוחות. והפרש שיש בין לוחות רשונות לשניות. תי' דק"ח ע"ח:

לויה שכר של לויה וחיוב לעסו' בי' לחורח. ח"ח דק"ל ע"ח

לולב מצוה של לולב ול' מינים שלו"ח דס"ג ורכ"ה ע"ב ור"פ ע"ח וב'. ח"ב דקפ"ו ע"ב. ח"ג כ"ד ע"ח וב' ול"ח ע"ב. תי' י"ח ע"ב וכ"ה ע"ח ומ"ח ע"ב:

לחש לומ' קודם הזווב. ח"ג די"ט ע"ח:

לחש לומר כדי להנגל מרחיות נשים. ח"ח דק"ט ע"ח וקי"ב ע"ח:

לחם סוד וחיוב לשים י"ב לחמי' על השולחן בשבת. ז"ח דע"ו ע"ג:

לילה שי"ב שעות רשמיות חשובות לילה הנם שחינם לילה ממש ויכול לברך ברכת הנותן לשכוי בינה אחר חצי הלילה. ח"ב דקל"ה ע"ב:

לימוד גדול שכר לחין ערך ללומד בספר הזוהר שנזכות קריאת הזוהר יזכו לגאולה:

ח"ג דף קנ"ג עמ"ב וקפ"ד ע"ב · תי' דיט ע"ב · תז"ח די"ד ע"ח וב':

ליבוד טוב ללמוד וליגרע כלא
תפי' בסוף וחרטין בסוד
לא תלמד לעשו' אבל יתה למד להבין
ולהורות · תי' דקכ"ג ע"ח:

ליבוד חיסור נדול ועונש חמו'
ללומד בספרי נוים וכן
שלא ללמוד שום טעם מהם · ח"ב
דף קפ"ד ע"ח:

ליבוד עונש חמור למי שאין ערך
ללמד תורה לנויים · ח"ב
דקי"ח ע"ב · ח"ג דע"ב ע"ב:

לימוד טעם שהקדמונים היו
הולכים ללמוד באדברו'
ח"ג דף קפ"ג ע"ב:

לימוד נדול מעלה וזכר למי
שלומד חבר' התחת עיין
נחות ק' בערך קנלה:

לשון הרע עונש חמור לאין
ערך למביא לשון הרע וכן
למוניא שם רע שקשה מכל שאר
העבירות שאין תפלתו נשמעת
ונטמא כל נופו · ח"ג דנ"ג ע"ח:

אות מ

מאבל לשמור עצמו שלא יתאבל
פיו בתאבלות לשורות
ושתיה וביולת ועונש חמו' למי שפיגם
וזכר לנוטר פיו כמו דניאל וקבדין
ח"ח דק"ע ע"ב וקל"ח ע"ח · ק"ב
דקכ"ה ע"ח:ב ד"מ ומ"ח ומ"ב ע"ח
תי' דק"ב ע"ח:

מאמר שמור ד"ע לתלמידיו
כשתניעו לתבני שים
טעור · תי' דק"ח ע"ח:

מאמר חו"ל לא כשאני נכתב
אני נק' · תי' דק"ד ע"ח

מדבר מקום של המדבר הוא
מדור של הקליפות · ח"ב
דקנ"ו ע"ח:

מדרש לא המדרש הוא העיקר
אלא המעשה · ח"ב
דרי"ח ע"ב · תי' ד"ג ע"ח וקל"ב ע"ב

מרידה שבל מידה של מלוה
נרכה כיוצא בה ·
ח"ב דרכ"ה ע"ח · ושאינה של מלוה
עיין בחות ב' בערך נרכה:

מהימנותא נודל חיוב על כל
נר כמי נהמי
עלמין להשתדל ולמנדע קב"ה ברחמוי
ברזא דמהימנותא ולהכיר הקב"ה בין
בכלל בין בפרט ומאי נק' בן לקב"ה
ושכרו לאין ערך דאם לאו ח"ו טב ליה
דלא תתברי · ח"ב דכ"ה ע"ח וקס"ח
ע"ב:ת"ב דקי"ד ע"ב ורפ"ה ע"ח · ו"ח

די"ח ע"ב ו"ט ע"ח · תז"ח די"ב ע"ב:

מוחה עונש חמור למי שהוא
רואה ויכול למחות ואינו
מוחה · ח"ב ד"ב ע"ב:

מום כל מי שהוא בעל מום חסר
בית מהימנותא ופסול
לעבודה · ח"ב ד"ל ע"ב · תי' דקכ"ט
מ"ב:

מונע עונש למי שמונע חדוש תו
טובה מחבדו עיין בחות ע
בערך עונש:

מועד עונש חמור למי שחינו
משמר המועדים · ח"ב
דקכ"ד ע"ח:

מועדים בחינת כל המועדים
פסח כנגד ימין ר"ה
שמחל וכו' · תי' דקי"ו ע"ח:

מוציא שם רע עיין בערך לשון
הרע:

מורה עונש חמור למי שמורה
הוראה קודם ומנו · ח"ב
דף ל"ב ה' ע"ח · ח"ב דמ"ב ע"ח
ומ"ה ע"ח וב':

מזבח בזמן שישראל היו עובדים
על המזבח היה נראה כמו
חריה של אש שאוכל הקרבנות ואש
היו רעים היו רואים דמות כלב · ח"ב
די"ו ע"ח ול"ב ע"ב ורי"ח ע"ח · תי'
דכ"ט ע"ב:

מזוזה נודל מעלת המזוזה לאין
ערך שמצלת מכל המזיקין

ונריך ליזהר שלא לעשות שום שמוש
ותחתיה כשרה · ח"ב דרם"ג ורם"ה
ע"ב ורם"ו ע"ח:

מזון חיוב נדול לשמול מזונותיו
בכל יום מאת הקב"ה קודם
שיאכל כמו שהיה עושה רב ייבא סבא
ודוה נק' נרש דמלכא · ת"חדקל"ט
ע"ב · ח"ב דם"ב וק"ע וקע"ח ע"ח:

מזון קטין מזונותיו של אדם
כקריעת ים סוף · ח"ב
דק"ע ע"ב:

מזל הכל תלוי במזל תפילו וכו'
ורחים מר' פדת · ח"ח
דק"פ ע"ב · תי' דל"ט ע"ח וק"ג ע"ב
וק"ד ע"ח וב':

מזמור נודל מעלת מזמורי
תהלים וכל המשורר
בשם ונפרע אחר חצי הלילה שכרו
נדול · ח"ב דף י"ח ע"ב:

מחבל בזמן שים מחבל בעיר
צריך לשמור עצמו עיין
בחות ל' בערך נרה:

מחזיק נודל שכר לאין ערך
למחזיק ת"ח עיין ערך
תומך:

מחזיר נדול שכר לאין ערך למי
שמחזיר רשע למוטב עיין
בחות ו' בערך זכות:

מחלוקת כמה קלקולים נור'
המחלוקת ורחים
מקרח · ח"ב דקע"ו ע"ח:

מחשבה טובה הקב"ה מצרף למעשה. תו"ח דל"ח ע"ב:

מטטרון וכן מיט"טרון הנק' מסנה למלך. תי' דע"ד ע"ח:

מטרוניתא שכל מילין דמלכות דילה דמטרוניתא ת"ב דכ"ח ע"ח:

מילה מעלת המילה עיין בחות ג' בערך ברית:

מים עניין מים אחרונים. ח"ב דקכ"ה ע"ב:

מיתה מה בין מתי ח"י למיתי ח"ל. ח"ח דקי"ב וק"ל וקל"ח ע"ב. ח"ב דקמ"ד וקכ"ח ע"ח. תי' דפ"ב ע"ב:

מיתה שהצדיקי לפעמים מתים בעונות הדור ובשביל הרשעים והוא לרעתם. ח"ח דק"פ וקל"ה ע"ח:

מיתה גדול מעלת הצדיקים ביום מיתתם ועליי' נאמת' לתין ערך. ח"ח דל"ט ע"ב ורי"ז ע"ח וב':

מיתה שלשים יום מקודם שהדם יומח עושים כרוז למעלה כדי שיכינו מקומו ואם הוא צדיק כמה שמחה עושים למעלה ואם לאו להפך ח"ו. ח"ח דף רי"ט ע"ח וב':

מיתה שהצדיקים מתקדשים מתוך מסתלק הנשמה ונשכל לילה עולה כשמתו למעלה ורוחה כפי מדרגתו. ח"ח דף רי"ו ע"ב:

מיתה אסור גדול להלין המת כ"ד שעות ובפרט שיעבו' עליו הלילה בסוד לא תלין. ח"ג דפ"ח וקמ"ג ע"ב:

מיתה בזמן שמיתה אדם רוצה כל קרובין וכן מעניין אבו' הקבר ואמה דיכים שלאחר מיתה ומכרזות בזמן הבאתו לקבר. ח"ח דרי"ח ע"ב ורי"ט ע"ח וב' ורכ"ו ע"ח וב' ורכ"ו ע"ח וב'. ח"ב דקל"ט ורס"ב ע"ח. ח"ב דפ"ח ע"ח וקכ"ו ע"ח וב' וקפ"ה ורי"ב ע"ב:

מיתה למה הקטנים מתים כשהם קטנים קודם ומב' ח"ב ד"י ע"ב וקי"ב ע"ח וב' ורמ"ח ע"ב. ז"ח דל"ח ע"ח וב' וכ"ח ע"ח:

מיתה שלשה מתו בזמן מנחה ושלכן אין ללמוד בקביעו' אחר מנחת שבת ח"ב דקכ"ו ע"ח:

מיתה קודם יעקב היה אדם מת בלי חולי ועד חזקיה כל חולה היה מת. ח"ב דקע"ד ע"ב:

מיתה ענין מתים שהחיה יחזקאל ח"ב דרכ"ח ע"ב:

מיתה שכל מי שהוא רשע נק' מת אפי' בחיין. תי' דק"ב וקי"ח ע"ח:

מלח שהיסורים מנתקים לאדם כמלח

כמלח המנתק את הבשר וכן הסורות מנתקים התורה כמלח וכו'. ח"ב דקכ"ג ע"ח:

מלכים שלשה מלכים מה שחשב זה לא חשב זה דוד יהושפט אסא. ח"ח דקל"ח ע"ח:

מלחמה שלשה מלחמות לסוף הגלות. ח"ח דל"ב ע"ח

ממון חוי לאלו שהולכין אחר הממון ומניחים חיי עה"ב לחיי עה"ז ובסוף הממון והם כלים. ח"ח דקכ"ח ע"ב וקל"ט ע"ח וב'. ח"ב דל"ג ע"ד:

מעשיות חא

מעשה מר' חייא שלש פ'תעניו' לרחות לרשב"י בחלום ורוחה יניחנו למעלה. ח"ח ד"ד:

מעשה מרשב"י שרצה לרחות רב המנונא סבא ורוחה בשעשוע שיש לנדיקים כשעולים מעולם לעולם. ד"ז ע"ח וב':

מעשה מר"י בן פוי שהתחיל ללמוד כדי להתעשר דף פ"ח ע"ח:

מעשה מחכם ר' שע"י תמירת הקטורת הליל עיר ר' ד"ק ע"ב:

מעשה כם מחים ר' מבני חרקק שיל' מהארן דקכ"ח ע"ח

חלק שני

מעשה שלי נפריש לרמוז העתיד וכן שלי פסוקי' ד"ו ע"ח:

מעשה בח' שהיה משלש טובה תחת רע' וכילול מהכתוב דר"ח ע"ח:

מעשה מר' יצחק שנפתלק ממנו הלילה ורשב"י הלילה ממלאך המו' די"ו ע"ב ודרי"ח ע"ח:

מעשה מר' יהודה סבא שהרחו לו המלבוש שילבש בעולם הבא דרכ"ו ע"ב:

מעשה מהרוח פלוסופא שעמ' קושיא בפסוק מי לא יראך מלך הגויים וגו' וכן התשובה שכ"כ ערב לו שנעשה יהודי ונעשה חכם גדול. ד"י ע"ח:

מעשה מרצ"י שהי' לומד והיה הפיוט מלך חס ור' חיים בחוץ: ד"ל ע"ח:

מעשה שמרוב שמחה שבלימוד יצאו נ' ימים וג' לילות דט"ו ע"ח:

מעשה מר' חלעזר שנזר מ' תעניות ולא נענה ור"ע נענה: שם:

מעשה בפרח שהי' רץ לחר חכם על שהפסיק מלחזור בקורה. קף י"ו ע"ב.

מעשה מרב חסדא שהיה רב בעיר שהיו בה רשעים והיה שמי וכו' והלך ולד במקום טובים וחכם לכמה טובות. לל"ח ע"ב:

מעשה של יוכה בשעי הדגה דמ"ו ע"ב:

מעשה ממקום מסוכן שנהרג בו חכם. דמ"ט ע"ב:

חלק שלישי

מעשה דר' נהוראי שפגע בגיגל מן הים ואמר ווי לחיכון דמפליגין על דברי רבנן והיה בוכה על זה. ד"י ע"ח:

מעשה מיהודי אחד שלח בנו שהיה מכוסף להתר פות מע"ז ומת. דכ"ח ע"ח:

מעשה מסוף עבריין דהוה רשום בשלחו. דע"ה ע"ב:

מעשה מר' שמעי שנתן מעט לחם בדרך לעני בחוצו וזכות גילול מהמיתה. דק"י ע"ב:

מעשה מפתן אחד כיון ונעשה גל של עצמות. דקמ"ז ע"ב

מעשה של יוקן בחורף דקפ"ב ע"ח:

מעשה מעני ח' שמצאו מת מעכיות וחכם ח' נתן מאכל בפיו ושחייהו וזכותו. דם"ח ע"ח

מעשה בר' חוקיהו שהיה רופא להרוג נחש ור' חלעזר לח רפא וכו'. דם"ח ע"ח:

מעשה מחזקת בפרי שפי' עשבים הרג תרס מב' רחשים. ד"פ ע"ח:

מעשה של שמעי שהרג דוב דק"ו ע"ח:

מעשה של אחאי שהלך להרגו קדם. דף קי"ב ע"ב:

מעשה מחותו הגמון שחתל מפו טרף פתן ליורקיו דקפ"ח ע"ח וב':

מעשה מההו' רבית שלינ כדי לשמוע קדיש דקס"ו ע"ח

מעשה של הגמון בשניל פסוק שפת אמת דקפ"ח ע"ח:

מעשה שדנו לח' בחותו עולם מפני שהי' כדי להטעו' קנדו. דף קס"ו ע"ב:

מעשה מההוא ינוקא שהרוג ריח בגדים דקפ"ו ע"ח

מעשה מבנו דר' יוסי שנהגרו החיה חנון דר"ד וה"ה:

מעשה דגנות גלפקד ושעם מיתתו. שם:

מעשה מאלך שכעס על בני מדינתו בימי ביני נכנס חובבו ופייסו בעו שעה. דקע"ו ע"ח:

תקונים

מעשה בחור מחיכון בעלי קנין דהוה רגיל יותר מבכנף דגדיעת וחזר בך בעשה וכו' דק"ו ע"ב:

מעשה מר' כרוספדאי וספרו דקל"ד ע"ב:

זהר חדש

מעשה מחנון פריצי עלמא שהיו פורצין עלמא למדברות כדי ללמוד תורה ושכרם דף י"ב ע"ב:

מעשה מחותו של שהיה יוצא בלילה ומרפא לנוים וליהודי לבא בסוד מצניע לנוים. די"ו ע"ב וד':

מעשה מנן חב' שנולד מהדיוט כיון שהיו מתפללים ומכוונים בשעת מעשה. די"ו ע"ב:

מעשה מטבח שלח שחט כ"ח סימן ח' בטוף ועב"ז העבירו חותו. שם ע"ד:

מעשה מנן שים וורדים בתוכו שמסיר הוורד כדי לקון כל הקונים ולכן הנדיק שם נשון הדוב די"ט ע"ב:

מעשה מבחו של ר' יוסי שהיה לה שתהיה כפופה תחת נעלה. דכ"ח ע"ב:

מעשה מענין התשובה שצריך לעשותה בשרותו ולא בסוף ימיו כמו הכותן לעני מה שיתנו טוב בשבילו. דל"ט ע"ח:

מעשה מחליהו ז"ל שהיה בדמות זקן עם קטן עמו בשביל שהי' מלמד לתנוק ד"ת עב

מעשה שרשב"י רחה מלוך נדול שהי' רוצה להחריב העולם והוא בטל הגזרה דמ"ח ע"ד:

מעשה מר' חלעזר שהיה בוכה שרוה

שרשה שמקום לבן שחיה היה עתיד
להיות ע"ו ומהגרות שיהיו בסוף ימים
דמ"ד ע"ב:

מעשה מר' אבא שהרשו לו
בחלום מגודל מעלת
בעלי תורה וזכרם ועונג למי שקיבו
לומד. דמ"ד ע"ד:

מעשה מקנב רשע שהיו רגיל
לותו בנהיגם וחכם
הגדיל בנו עד שלמדו תור' וע"י כיצול
מכמה עונשים וזכה לכתר עדונים
דע"ח ע"ב:

מעשה מרשב"י שבא למערה עם
ר"ח בנו ונעשה לו נס
שגולל לו במערה חד חרוב דל"ה ע"ח

מעשה מאותו חכם כיון שהיה
לחנוס מן הסיכה ולא
ידע ליטול וליתן בתורה שאותו בע"ה
לא רצה שיאכל על שולחנו ז"ח שיר
השירים ד"כ ע"ח:

מעשה מר' כרוספדאי שפרח
ממנו כשמתו בשב' ואחר
שבת חזרה וספר מיה שראה ומגודל
שכר ומעלה שים לבעלי תורה לחין
ערך ובפרט למלמד תינוקות. ז"ח
רות דל"נ ע"ד:

מעביר גודל שכר למי שעובר
על מדותיו. ז"ח רות
דל"נ ע"ד:

מפליג כל המפליג על ד"ת או
על דברי רבנן עיין

בערך מתלונן:

מצה מעלה וגודל שכר לאוכל
מצה בליל פסח ובזהר
כראוי מחמץ. ח"ב דף קפ"ב ע"ח:

מצות ענין ז' מצות בני נח.
ח"ח דל"ה ע"ב:

מצות גודל שכר למי שמתחזק
לעשות מצות ומ"ט עיין
באות ז בערך שכר:

מצות שעיקר שכרן של מצות
כשהן נעשות בהולכה
רבה ולא בדקניות ח"ב דקכ"ח ע"ח:

מצות ע"י המצות נתקן פרצוף
העליון ח"ב דקכ"ב ע"ב:

מצח כפי העונות כך רשום
במצחו ולכן כל הרואים
אותו מקללים לו ואוי לו וכו' עיין
באות ח' בערך חטא:

מצליח מי שהיה מצליח במקום
פ'טוב שילך במקום אחר
ח"ג דקס"ח ע"ח:

מקרה עונש חמור לאלו שמוברי'
שהכל מקרה אם טוב ואם
רע. ח"ג דקכ"ז ע"ח:

משה גדול מעלת משה שזכה
למה שזכה. ח"ג דפ"ג
ורפ"ח ע"ח:

משיח שבומן קרוב כשיתגלה
משיח יתגלו כמה סודות
בעולם וכן כמה סתרים ומנ'
מלחמות וכמה לרות שיהיו ובפרט
מדוחק

מדוחק העניות ושימותו ואח"כ יחיו
ח"ח דקי"ח וקל"ד וקל"ט ע"ח וב' רע"ה
ע"ח. ח"ב ד"ז ע"ח וב' ול"ב ע"ח וק"ח
וקע"ב ע"ב. ח"ג דס"ז ע"ב וקכ"ד
וקכ"ה ע"ח וב' וקכ"ג ע"ח ורי"ב ע"ב
ור"ע ע"ח. תי' דפ"ח ע"ח ולי"ו ע"ב.
ז"ח ד"ט וי"ח ע"ח ול"ו ומ"ה ע"ב ופ"ז
ופ"ח ופ"ט. תז"ח ד"ה וכ"ו ע"ד:

משיח אין בין העול' הזה לימות
המשיח אלא שעבוד
מלכיות וכו'. ח"ח דקל"ט ע"ח:

משיח שהמשיח סובל כל היסורי'
של ישרא. ח"ב דרי"ח ורי"ב

משיח לא תלפי רגלוי דמשיח
עד דיתחזי קשת בענוניו
ח"ח דע"ב ע"ב:

משכן שמשכן הוא משכון של

הקב"ה בידכם. ח"ג דקי"ד ע"ח:

משל שאח' מיתת הראש עוכשי'
הגוף והנפש יחד מצל
לסומא וחגר:

משלם עונש למי שמשלם רעה
תחת טובה עיין באות
ר' בערך רע:

משתה כל האומר פסוק שיר
השירים במשתה היין
התורה חוגרת שק. ח"ב דקמ"ד ע"ח

מתיבתא עילאה ת"ת מתיבתי'
דרקיעא מטט"רון.
ז"ח דכ"ח ע"ח:

מתלוצץ כל המתלוצץ ומפליג
על ד"ת או דרבנן
עונשו חמור. ח"ב דרס"ד ע"ב.
ח"ג ד"י ע"ח:

אות נ

נגיעה שלא לכנוע בשחרית
שום דבר קודם תפילת
הילים מפני הטומאה הבורח בלילה
וכן כשנכנס בב"ה מפני השד והטומאה
עיין באות ג' בערך שינה:

נגעים עונש של נגעים ועל י"ח
דברים שהנגעים באים
ועשר של נגעים. ח"ג דמ"ה ע"ב
ור"ו ע"ח:

נחמה מה שמחזיק ישרא בגלו'
הוא לותם הבטחות שהבטיח הקב"ה
לישרא בומן הגאולה. ח"ב דקפ"ח ע"ב

נידה עונש חמור לבועל עם
נידה ושטוב לנידה בומן
טבילתה לספר מעט מן השערות
והצפרנים ח"ג דע"ט ע"ח ורמ"ח ע"ב

נידה עונש חמור לאשה שתיכף
שומרת ימי נידתה תו
שמקדמת יום א' לו מלחרת כדי לנער
בעלה וכו'. ח"ב דקי"ח ע"ח:

נסיון מעלת העושר בנסיון · ח"ח דק"ו ע"ח:

נסים שכמה נסים נעשו לאדם בכל יום והוא לאינו יודע · ח"ג ל"כ ור"ח ור"ג:

נענוע טעם שיהראל מנענעים עלמן כשהן לומדים ומתפללים · ח"ג דרי"ח ע"ג:

נפילה סוד וענין נפילת אפים ח"ג דק"ג ע"ג:

נקמה ענין נקמה שעתיד הקב"ה לעשות באדום כי זבח לה' בבצרה וגו' · ח"ג דפ"ט ע"ח:

נר עושה למי שמדליק נר במצ"ק קודם שהחזן יאמר קדושה · ח"ח די"ל ע"ח:

נשואין ענין ברכת כשואין וכן לתקון חופה כדי לעשות כשואין · ח"ג דקס"ט ע"ח:

נשואין טוב לאדם למכור כל מה שיש לו כדי ליקח בת ת"ח · ח"ח דל"ח ע"ג:

נשמה יתירה בשבת מפני שבשבת מתגלה מלא הרצון בשעת הנחה · ח"ג דרפ"ח ע"ג:

נשמה של גוים מהיכן בא להם וכו' · ז"ח די"ו ע"ח וב'

אות ס

סגולת העשבים ומעשה להרחיב כח העשבים · ח"ג ל"פ ע"ח:

סדום דין דסדום · ח"ח דק"ז ע"ב

סוד שאדם צריך לטרוח להכיר הקב"ה ע"י לימוד הסוד דהיינו הקבלה וכן שלח לגלות סוד למי שהיו רחוי בסוד כגון אלישע הפתר דבר · ח"ג דק"ה וקי"ח ע"ב ז"ח ל"י ע"ח:

סוטה כל עניין של הסוטה · ח"ג דקכ"ד ע"ח:

כוכה גודל מעלת היושב בסוכ' בשמחה שכן' יושב בצלו דמהימנותא וצריך שיהיו לורחים · ח"ג דקפ"ו ע"ב · ח"ג דק"ג ע"ב:

סימן להכיר מי הקב"ה חפץ בו ובמעשיו ח"ב דקכ"ח ע"ב:

סנהדרין סוד סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה וע' לשון · ח"ג ד"כ:

סעודה גדול מעלת שכר למי שמקיים שלש סעודות בשבת ומתענג בהם ועושה חמור למי שאינו מתענג וכן ענין מעשה שולחן ומנורה וכרכות להמוליך ושלילי שבת צריך

צריך למעשה מכל מלכלין ח"ח דמ"ז ע"ב · ח"ב דכ"ד ורכ"ב ע"ב זרכ"ה ע"ח ורס"ה ע"ב · ח"ג דל"ד ורפ"ח ע"ב · תי' די"ח ו"ט ול"ז ע"ב וכ' וג"ח ע"ח וס"ח ע"ב ופ"ז ופ"ח ע"ח · ז"ח דכ"ו וכ"ד ע"ב וע"ז ע"ב ול' · תו"ח דל"ד ע"נ:

סעודה שכר למי שמקיים תמיד ג' סעודות בשבת וכן כילד ים לעשות בשבת שאדע פסח חו שאר מועדי' · ח"ג דל"ד ע"ב וכ"ה ע"ח

סעודה ענין סעודה של לויתן ח"ח דף קל"ה ע"ח:

ספורים עושה חמור למאן דסגר שהתורה בח לספר ספורים אלא כלה הם סודות נפלאו' ואפילו הספורים של תורה הם סודו' · ח"ג דקמ"ט ע"ח וב' וקכ"ב ע"ח · תי' דל"ז ע"ב · תו"ח דל"ד ע"ח:

ספירות שמות של עשר שמות דקליפ' שבשביל העונו' עשר ספירות דקדושה מתלבשים וכו' תי' דל"ו ע"ח:

סירום עושה חמור למי שמסרס שום דבר שבעולם וכ"ש אדם · ח"ג דק"ח ע"ב:

ס"ת הוצאת ס"ת לפני מב"ה לצ"ה קשה וכ"ש להוציאו על הקברי' ח"ב דע"ח ע"ח וב':

ס"ת טעם שהמלך צריך שתמיד יהיה לו ס"ת בחיקו · תקונים דס"ח ע"ב:

סוד פסוקים חלק ראשון

סוד פסוק וכניהו בן יהוידע וגו' · דף ו' עמוד ח':

ס"פ ואני בתוך הגולה · סט ב'

מה רב טובך · ד"ז ע"ח

אל תתן לאת פיך · ד"ח ע"ח

מי לא ירא מלך הגוים · ד"י ע"ח

הגידה לי שאהבה נפשי · די"ז ע"ח

ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך · דל"ד ע"ח

ויהו ה' לחלקים על האדם · דל"ה ע"ב ול"ו ע"ח:

עשה ה' אשר וחס · דם"ח ע"ח

שת ה' לחלקיך תירא ואותו תעבוד · דק"ב ע"ב:

חני ה' בעתה לחיותנה · דקי"ז ע"ב

עוסר שמור לבעליו לרעתו · דקכ"ח ב'

בשבת היובל הוחת · דקל"ט ע"ח וב'

מזמור לדוד בברחו · דקכ"ח ע"ב:

התרפית ביום צרה · דקנ"ב ע"ב

וקע"ד ע"ח וב':

מה רבו מעשיך ה' · דקכ"ז ע"ח

דרוך ה' מליון · דקכ"ח ע"ב

כי עם ה' לקרח · דק"ם ע"ח

לפתח חטאת רובץ · דקס"ה ע"ב

טוב נקלה ועבד לו · דקס"ו ע"ח

יהיו לרצון אמרי פי׳ דקס״ט ע״ח
לך תאוכה חליך רעה׳ סס
חס ית עליו מלאך מלין׳ דקע״ד
ע״ח וכ׳
טוב לכם משכימי קום׳ דקפ״ו ע״ח
ית ק׳ וחין ב׳ וגו׳ וחין קן׳ סס
ומורכבם וחתכם יהיה׳ דקצ״ח ע״ח
מי פתי יסור הנה׳ דקצ״נ ע״ח
יומם יצוה ה׳ חסדו׳ דקצ״ד ע״ב
כל חצר תמלא ידך׳ דקצ״ו ע״ב
לא יועילו חונרות רצע׳ דקצ״ט
ע״ח
חית לחוכות רב ברכות׳ סס

חלק שני

ס״פ מזמור לדוד ה׳ רועי׳ ד״כ ע״ב
בטחו בה׳ עדי עד׳ דכ״ב ע״ח
לך לכל בשמחה לחמך׳ דכ״ט ע״ח
קול ברמה נשמע׳ סס ע״ב
דרכיה דרכי נועם׳ דל״ח ע״ח
קדוב ה׳ לכל קורחיו׳ דנ״ו ע״ב
כי חנחו לרחות פני׳ סס
הית ה׳ בקרבנו׳ דס״ד ע״ב
ית רעה חולה חצר רחיתי׳ דס״ה
ע״ח
עוזך שמור לבעלין לרעתו׳ סס
לב נשבר ונדכה׳ דק״ח ע״ח
הטיבה ברצונך׳ סס ע״ב
דרכיו רחיתי וארפחהו׳ דק״ו ע״ח
לך לבדך חטחתי׳ דק״ו ע״ח
דמעת העשוקים׳ דקי״נ ע״ח וכ׳
טרף נתן ליראיו׳ דקכ״ב ע״ב
לא תאכלו על הדם׳ סס
וסס חלקים אחריס׳ דקכ״ד ע״ח
אחת בקר ונס לילה׳ דק״ל ע״ב
מזמור לדוד בהיותו׳ דק״מ ע״ח
בכל עת יהיו בגדיך לבנים׳
דקנ״ה ע״ח וכ׳
אתה הרחת לרעת׳ דק״ח ע״ב
והנה טוב מאד׳ דקס״ג ע״ח
כי כך מצוה׳ דקס״ו ע״ח
נעיר אני לימים׳ סס
להגחיל אוהבי ים׳ סס ע״ב

ס״ע

ס״פ מזמור לדוד ה׳ רועי׳ דק״ע
וקע״ח
ולא אמר היה אלוה עוזי׳ דקע״ב
ע״ב
מזמור הללויה הודה ה׳׳ סס
והולאתי בולעו מפיו׳ דקע״ה עח
אשריך ארץ שמלכך בן חורין׳ סס
כי מכבדי אכבד׳ דקע״ח ע״ח
וית נספה בלא מספט׳ דקצ״ו עח
הלא פרוס לרעב לחמך׳ דקצ״ט ע״ח
טוב עין הוא יבורך׳ דרי״ח ע״ח
מה רב טובך׳ דר״כ ע״ח
ית משחי לויבחי לי׳ דרמ״ח ע״ב
קח לך אשת זנונים׳ דרמ״ה ע״ח
וחובר חבר׳ דר״כ ע״ח
אשרי משכיל אל דל׳ סס ע״ב
מלוה ה׳ חונן דל׳ דרנ״ה ע״ח
לשמרך מאשה זרה׳ דרס״ד

חלק שלישי

מדוע בחתי ואין חים׳ ד״ד ע״ב
שיר מזמור לבני קרח׳ ד״ה ע״ח
נפלה ולא חוסיף׳ ד״ו ע״ב
הנה ברכו את ה׳׳ די״ב ע״ב
למנצח על אילת השחר׳ די״ט ע״ב
ברון יחד ככבי בקר׳ דכ״ב ע״ב
ולא אמר היה אלהי עוזי׳ דכ״ג ע״ח
לו הודע אליו חטאתו׳ דכ״ג ע״ב
פה אל פה אדבר בו׳ דכ״ח ע״ח
לוד תעודה אחום תורה׳ דל״ה ע״ח
סמכוני באשישות׳ ד״ת ע״ח
כל עמל אדם לפיהו׳ דמ״ב ע״ח
אשת חיל מי ימצא׳ סס ע״ב
ורחיתי אני שים יתרון׳ דמ״ז ע״ח
לוי בוכה בינתו בלא אדק׳ דכ״ח ע״ב
אמרי נא אחותי את׳ דכ״ב ע״ח
עץ חיים היא למחויקים׳ דכ״נ ע״ח
ניום טובה להיה בטוב׳ דכ״ד ע״ח
מה ה׳ אלקיך שואל מעמך׳ דכ״ו
ע״ח
ועת לכל חפץ תחת השמים׳ דכ״ח עח
בן יכבד אב ועבד אדוניו׳ דפ״ב ע״ב
לית אתו ואבוי תירתון׳ דפ״נ ע״ח
אל תפנו אל האלילים׳ דפ״ד ע״ח
הוכח תוכיח את עמיתך׳ דפ״ה ע״ב
מה רב טובך׳ דפ״ח ע״ח
לא תלין נבלתו׳ סס ע״ב
מי זה בא מאדום׳ דפ״ט ע״ח
אדם ובהמה תושיע ה׳׳ דל״ח ע״ח
ה׳ בלחתך מאציר׳ סס
כבוד אלקים הסתר דבר׳ דק״ה ע״ב
בטח בה׳ ועשה טוב׳ דק״י ע״ב
ית מפור ונוסף עוד׳ סס
ואדקה אציל ממות׳ דקי״ח ע״ח
ועזיתם חותם׳ דקי״נ ע״ח
פור נתן להבדונים׳ דקכ״נ ע״ב

ס״פ

ס"פ שמע זבולון בצאתך · דק"כ ע"ח
יס מפור וכוסף עוד · שם
יס רעה חול' אשר רציתי · דקכ"ה ע"ב
כי מקדש בני החדש · דקכ"ו ע"ח
המחנדים מזהב ומפז · דק"עו ע"ח
כי פועל אדם ישלם לו · שם ע"ב
כל אשר תמצ'לעשו בכחך · דקע"ו עב
חמת מלך וגו' וחיים חכם יכפרנה · שם
ושבח אכי את המתים · דקפ"ב ע"ח
וירחיבי את יהושע וגו' דקפ"ה ע"ב
שם עונות תשמור י"ה אדני מי יעמוד
שם
החכם עיניו בראשו · דקפ"ו ע"ח
טוב עין הוא יבורך · שם ע"ב
קל תצר את תוכג · דקפ"ח ע"ח
ברכו את ה' מלאכיו גבורי כח · דק"ל עב
ברכו את ה' · שם

תקונים

ס"פ לא תקח השם על הבנים · ד"ח ע"ב
תחת עבד כי ימלוך · ד"ב ע"ח
ויפן כה וכה · די"ח ע"ח
וחפרה הלבנה · ד"כ ע"ח
ה' בדד ינחנו · דל"ו ע"ח
בדד ישב מחוץ למחנה · שם
סכות בענן לך · ד"מ ע"ב
אל תרחוני שאני שחרחורת · שם
אל תמר בו כי שמי בקרבו · דע"ד ע"ח
כי יתבונר חיים את בחו לחמה · שם
אין כל חדש תחת השמש · דק"ד ע"ב
הלא אם תטיב שאת · דק"י ע"ב
ויפן כה וכה · שם
קול דמי אחיך צועקים · דקי"ח ע"ח
ויאמר ה' לקין איה הבל · דקי"ב ע"ח
ולאמר לציון עמי אתה · דקי"ז ע"ב
והבת את ה' אלהיך · דקל"ט ע"ב
לא תלמד לעשות · דקנ"ג ע"ח
ז"ת

וזהר חדש

ס"פ ובח לאלקים יחרם · ד"ה ע"ב
הבן בחון מלאכתך · ד"וע"ח
מצניח לנויס ויחבדם · די"ו ע"ב ובי
אם ה' לא יבנה בית · די"ז ע"ח ובי
הלריק לבד ואין לים · די"ט ע"ב
לרגעים תבחננו · דכ"ב ע"ח וב' וג'
כל הנק' בשמי לכבודי · דכ"ו ע"ח וב' וג
ירחוך עם שמש · שם ע"ב
יומם ילוה ה' חסדו · דכ"ח ע"ד
יוחן רשע בל למד לדק · דמ"ה ע"ד
דודי ירד לגנו · דכ"ח ע"ח
חכמי (כללא דזכור ושמור) · דס"ו ע"ח
זה יחנו כל העובר · ד"ח ע"ח
פעמים שלש עם נבר · דל"נ ע"ב
זכח ישראל טוב · שם ע"ד
עליריס יעוטן · דל"ד ע"ב

ז"ח שיר השירים

ס"פ והכלבים עוי נפש · ד"ב ע"ח
הגידה לי שאהב'נפשי · די"ח ע"ב וד
אם לא תדעי לך · די"ט ע"ח
בהילו נרו עלי ראשי · דכ"ד ע"ב
אשרי משכיל אל דל · שם ע"ב
לו יחזיק במעוזי · שם
עיר קטנה ואנשים · דל"ד ע"ב
מבשפה לא תחיה · דל"ה ע"ב
בידך אפקיד רוחי · דל"ו ע"ד

תקוני זוהר חדש

ס"פ והמשכילים יזהירו · די"ד ע"ח וב
לא יהיה לך בכסף אתן ואתן · ד"ב ע"ד
על זאת יתפלל כל חסיד אליך · (למדה זפ"ת) · דכ"ד ע"ד
לעיר אני ליתים (מסטרא דח"ח) · דף כ"ה ע"ב
המלאך הגואל אותי · שם ע"ב
עת לבכות ועת לשחוק · דכ"ז ע"ב
בבכי יבאו · (בגי' ד"ל בכה הדלות יגאלו) · שם
מפי עליון לא תצא הרעות · דל"ח ע"ב

אות ע

עבודה עיקר העבודה לעבוד · סקכ"ה בדפוסו סגיף · ח"ב דכ"ד עב
עבודה

עבודה לעבוד הקב"ה בשמחה בסוד עבדו את ה' בשמחה. ח"ב דקס"ה ע"ח וב'. ח"ג דס"ח:

עבודה גדול זכר לעובד הקב"ה בלב שלם כרחוי עיין בחו' ד' בערך דבק:

עבריין עובט חמו' בזמן פטירתו למי שהוא עבריין ומכ"ש לאחר כך. ח"ח דס"ב ע"ח וס"ה וס"ח וע"ב ע"ב וע"ח ע"ח. ח"ב ד"ק וקמ"ט וק"כ וקכ"ח ע"ב. ח"ב דק"ח ע"ח וקכ"ח ע"ב וקכ"ב ע"ח וב' וקפ"ה ע"ב ורי"ח ע"ח:

עגלים עניו ב' עגלים של ירבע' ועגל של מדבר. ח"ב דקל"ג ע"ח ודל"ו ע"ב:

עדונים התורה לוקה רוקח עדונים וחפנוקי בסוד יזכור חמור גרס. ח"ח דרמ"ב ע"ח וב'. ח"ב ד"ש ע"ח וכ"ט ע"ב:

עומר זכר גדול למספר העומר כרחוי ונזהר בו. ח"ב דל"ז ע"ח:

עון עניו עון של חרה"ר. עיין בחו' ח' בערך חטא:

עונג גדול זכר למי שמענג עצמו בשבת ועובט למי שהוא מתענג עיין בחו' ם' בערך סעודה:

עונש חמור למונע חדוש או טובה מחברו בסוד של תמנע טוב מבעליו. ח"ח דל"ה ע"ב וע"ח:

עושר הקב"ה נותן עושר לחדם כדי לרחם על העניים ולעשות פקודותיו וחם חינו עושה כן ע"י העושר נעשה בסוד עושר שמור לבעליו לרעתו. ח"ח דקכ"ח ע"ב ועיין בחו' מ' בערך ממון:

עוררות כפי התעוררות התחתון כך זוכה חם לטוב חם לרע בסוד אני לדודי ועלי תשוקתו ובסוד והתקדשתם והייתם קדושים. ח"ח דכ"ב ע"ב ופ"ח ע"ח וק"ל ע"ח וב'. ח"ב דקל"ח ע"ב. ח"ג דל"ח ול"ח ע"ב וק"ה וקי"ב ע"ח וקכ"ו ע"ח וב':

ע"ז אסור להתרפאות מע"ז. ח"ג דכ"ח ע"ח:

עין כל מקום שנתנו חכמי' עיניהם שם מיתה לו עוכי. תי' דקכ"ה ע"ב. וכן להתרחק ממי שיש לו עין רע ח"ח דפ"ח ע"ב:

עליית עניין עליית הנשמות בלילה כפי מדרגת אדם חם לטוב וחם לרע ח"ו ובן מענין פסוקים כדי לזמור בשמחו ולתוכל לעלות למעלה. ח"ח די"ח ע"ח ופ"ב ע"ח וג"ז ע"ח וב' וק"ל וקפ"ג ע"ח. ח"ג דקכ"ח ע"ח:

עם הארץ להתרחק מעמי הארץ מפני שהם ובניהם נקראים שקלים ורמשים ובהמות והנושק מהם עובר על לאו דלו' שוכב עם בהמה ומות' להרוג חותם ביוה"ך ונק' בני זנוים. ח"ב דפ"ט ע"ב ודקי"ח ע"ב וקי"ט ע"ח. ח"ב דרי"ג ע"ב. ז"ח דרי"ג ע"ח וב':

ענוה גדול מעלת הענוה שמי שזוכה לענוה חח"כ זוכה לחסידות ולכל מדות טובות. ח"ב דקמ"ה ע"ח:

עני עובט חמור למי שנורם שהעני קובל כנגדו שהקב"ה עושה לו דין מיד בסוד והיה כי יצעק אלי ובו' וכל דבוקי למסכנת כמאן דבוקי לשכינתא. ח"ב דפ"ו ע"ב. ח"ג דל"ט ע"ח:

עני תחק"נ מיני מיתות יש בעול' וחסרון כיס קשה מכולם לח' לשכח הקב"ה מדה יפה ליסרחל כמו העוכי. ח"ב דף רע"ב ע"ב:

עני שעני חשוב כמת ואין עניות כעוכי התורה. ח"ב דרע"ב ע"ב. תי' דס"ה ע"ח וקי"ח ע"ח וקכ"ב ע"ח:

עניה שכל פעם שיסרחל עוכים חיש"ר בקול רם ובכוכה מלכנים אחו של נהיגים שעה ורביע. ח"ח דס"ב ע"ב:

עצבון להרחיק הלבה מן העצבות ום מוכיח כדי לברוח עצבות למי שמשתדל בתורה ובתפלה כדי למנוע מהם שברם. ח"ב דף רם"ד ע"ב:

עצה טובה לאדם לטרוח בעודו בעה"ז בסוד עד שיפוח היום ח"ח דל"ט ע"ב וקל"ב ע"ח וקל"ו ע"ב:

ערב רב כוד ה' מיני ערב רב ים. ח"ח דכ"ה ע"ח:

ערב שחת למה שיש לעשות בע"ש לוכות לתוספת כשבה. ח"ב דכ"ד ע"ח וב'. תי' די"ט ע"ב:

ערבית להתעכב לומר ערבית בזמ"ם יותר שיוכל ח"ב דכ"ו ע"ח:

ערלה עובט חמור לאוכל מפירות של ערלה. ח"ב דפ"ו ע"ח:

ערלה לשים ערלה של תינוק בכלי. תי' דפ"ח ע"ב:

עשיר עובט חמור לאין ערך לשלו העשירים שמשלחי' נפשם בחשק הנוף ואינם חסים על הנשמה לעשות קרן ע"י הצדקה עיין בחו' מ' בערך ממון:

אות פ

פגם עובט חמור לפוגם בריתו עיין בחו' ב' בערך ברית:

פגם עונש חמור לחין ערך.
לפוגם פיו בדבור וכיולא
בחין הפלתו מקובלת וכל המזכירות
שמוני מפיו וכו' ח"ח דכ"ג ע"ב ודק"ל
ע"ח וכ'. ח"ב דרמ"ט ורס"ג ע"ב:
ח"ג דמ"ח ע"ח וב' וכ"ה ע"ח:

פוסק עונש חמור לפוסק מן
התורה לדברים בטלים
וכן מאן דפסק יתפסק מאן דקלר
יתקלר וכן הפוסק בתפלה ובשיחה
בטלה. ח"ג דקס"ב. תי' דכ"ט ע"ב:

פועל עונש חמור לחין ערך
לפועל בשמות. תי' ד"ק
ע"ח:

פסח ענייו פסח עיין בחות י'
בערך יציאת מצרים:

פסל עונש חמור למוניח מפיו
חירוס חו דין חשר לח שמע
מרבו שעובר לח תעשה לך פסל ח"ח
ד"ר ע"ב וד"ה ע"ח. ח"ב דפ"ו ע"ח:

פעולה טוב שקודם שיעשה שום
פעולה שבעולם שיאמר
שעושה לש"ש כמו בשם השם וכיולא
שאם לאו ח"ו שולט בו הקליפה. ח"ג
ד"ג ע"ח:

פקודי תורה שכר למי שמשמר
פקודי תורה עיין בחות
ס' בערך שכר:

פרדס סוד חרבעה שנכנסו
לפרדס ח"ב דרכ"ד ע"ב:

פרוצה עונש חמור לחין ערך
לאשה שהיח פרוצה הן בביתה הן חוץ
לביתה ומי שמרשה שערות שלה וכ"ש
בשרה. ח"ג קכ"ה ע"ח וד' וקמ"ב
ע"ח. תי' דקכ"ב ע"ב:

פריה פקודת שתיתה לפרות
ולרבות ווכו' וזכר והכונה
לנושח חשה כדי לוכות לבנים. ח"ח
די"ב ע"ב וקס"ה ע"ח וקפ"ו וקפ"ת
ע"ח. ח"ב די"ח ע"ח וב'. ח"ג ד"ו
וד"ל ע"ח וקמ"ה ע"ב:

פריה עונש למי שחיכו נושח
חשה ומקיים מלוה פו"ר
ח"ח דקפ"ב וקפ"ו ורכ"ו ע"ח וב'. ח"ב
דק"ה ע"ב. ח"ג ד"ה ע"ח וב' וז'
וכ"ט ע"ח וקמ"ה ע"ב. ז"ח דל"ד ע"ב

פרסום כח שצריך כל חדם
לפרסם הנסים שקבל
מהקב"ה ולהודות לה'. ח"ב דקע"ד
ע"ח:

פרק בד' פרקים העולם נידון.
ז"ח דכ"ב ע"ח וב' וב':

פרשה חיוב להשלים כל שבת
פרשיותיו עם הלימוד
וכן לומר פרשה של חותו שבת ולעשו'
הפסקות כפי הרחוי כמו שעשה משה
ח"ב דר"ו ע"ב:

פשט עונש חמור למי שחינו
לומד חלח פשט. תו"ח
דל"ד ע"ח:

פשט עונש חמור לחומר שלח יש
חלח פשט ומכחיש הסוד
והקבלה

והקבלה וחינו לומד חלח פשט עיין
בחות ק' בערך קבלה ובחות ס' בערך
ספורים:

פתוי חיך שוסה לילית לפתות
בני חדם שנדמית לחשה יפה וכו'
ונריך טרחח וחזוק להנצל ממנה ומן
המקטרג. ח"ח דקמ"ו ע"ח וקמ"ח
ע"ב וקפ"ט ע"ב. ח"ב דל"ב ע"ב:

אות צ

צדיק כמה פוח גודל מעלה של
לדיק שהקב"ה מתפחר בו
בסוד ישרחל חשר בך חתפחר. ח"ח
דג"ז ע"ח וב'. ח"ב דס"ב ע"ח. ח"ג
דכ"ט פ"ח וקל"ו ורי"ג ע"ב ועיין בחות
ס' בערך שכר:

צדיק ורע לו שים לדיקים שמניע
חלוהים כמעשה הרשעים
וכן שים לדיקים שנחפסים בעון הדור
וכן לדיק וטוב לו. ח"ח דג"ו ע"ב.
ח"ב דף קי"ו ע"ב וקל"ה ע"ח. ח"ג
דרי"ו ע"ב ורי"ח ע"ח וב'. תי' דל"ו
ע"ב: ז"ח די"ט ע"ג:

צדיק כשים לדיק ס' בעיר כמה
טובות נורס. ח"ב דקכ"ה
ע"ב. ח"ג דל"ו ע"ח וקע"ו ע"ח
ורל"ח ע"ב:

צדיק כשנשמה של לדיק עולה
למעלה כפיכול הקב"ה
מבקר ליה. ח"ח דל"ו ע"ח וב':

צדקה גודל מעלה וזכר למי
שעושה לדקה ומרחם
לעני שהוח לחין ערך ומועיל לכל

צדקה זכות גדול של לדקה
שיתן משלו ולח מן הגזל
ח"ב דקל"ו ע"ח:

צדקה עונש חמור למונע עלמו
מן הלדקה והוח קמצן.
ח"ח דק"ו ע"ב וקכ"ח ע"ב.
ח"ג דקכ"ה ע"ב. תי' דל"ג ע"ב:

צדקה לזכיכתה דהיינו בל'
חמניס ד' קדושות ק'
ברכות וכו'. תי' דל"ג ע"ב:

צלם שלח לערבה נולמה דיהודי
בשל גוי בשוס ענין. ח"ח
דרי"ט ע"ב. תו"ח דל"ח ע"ח:

צלם ענין הלשם של כבוכדנלה
ח"ב דקע"ה ע"ח:

צניעות מעלת וסכר גדול
לחסם כשהיה נגועה
בתוך ביתה וכ"ם בחון בסוד תסתק
כנפן. ת"ח דקט"ו ע"ב. ח"ג דקכ"ה:

צער כמה צער קבלו ישראל
כשהלכו בגלות ומה נק'
נער שלם. ח"ב ד"ב ע"ח די"ו ע"ב:

צפורן עוכם גדול למגדל נפרני'
ולזורק לפרנים בניה וחיכו
שורף לו טומן תותם תחת הארץ.
ח"ב דקע"ב ע"ב ור"ט ע"ח:

צר עין גורל העוכם למי שים לו
מדה רעה של נר עין ומי

אות ק

קבוץ גליות מקבוץ גליות
לתח"ה מ' שנים ובתותם
השנים יהיו במה לרות ובהם יתלבנו
ויתרפאו. ח"ח דקל"ט ע"ח וב':

קבורה טוב לאדם שיעשה
שיקברו אותו בארץ
בעפין שנופו ינע בקרקע הן לדיק הן
רשע תפני שכיון שנתעכל הבשר וכו'
ח"ב דקכ"ח ע"ח:

קביעות מעלת הקובע עתים
להורה לנ"ם. ח"ב
דרכ"ג ע"ח ורנ"ו:

קבלה דאית כמה מקבילין
וכחשין וכו' דמבלבלין
שהוא קמגן שהם מרות רעות לחין
ערך ונריך להתרחק ממי שים לו מדה
זאת ובפרט לר עין עם העניים. ח"ח
דק"ו ע"ב וק"ט ע"ח. ח"ב ד"ג וס"ה
וקל"ב ע"ח. ח"ג דס"ב ע"ח. תי'
ד"ב ע"ח ורל"ג ע"ב:

צרה בזמן שים ח"ו דבר לו חולי
לא חיוה צרה בעיר לשמור
עלמו. ח"ח דס"ב וס"ח ע"ב:

צרות רוב הצרות שיעברו על
ישראל הם בש' שנים שים
מקבוץ גליות לתחית המתים. ח"ח
דקל"ט ע"ח וב':

מוחץ למחן דאינו יריח חטוח כדי שלא
יבנם בדרון דאוריתא. ח"ב דקכ"ב:

קבלה מעלת בעלי הקבלה
ושכרם לחין ערך. ח"ח
דק"ל ע"ב וקפ"ב ע"ח. ח"ב דרמ"ז
ע"ב. ח"ג דקי"ח וקכ"ב ע"ב ורל"ז
ע"ח. תי' ד"ח ע"ב וס"ו וע"ו. ז"ח
שיר השירים די"ח וי"ט. תז"ח דט"ו
ע"ד וי"ח ע"ב וי"ו ע"ד:

קבלה עוכם חמור למי שאינו
רואה לעסוק בקבלה.
תי' דע"ו ע"ב: והם חדם ש"ה די"ח
וי"ט:

קבלה עוכם חמור למי שמכחים
חכמת

חכמת הקבלה ואומר שלא יש שלא
פשט שמוד היה לו שלא בח לעולם.
תי' דפ"ה וקי"ח וקי"ב ע"ח:

קבלה מעלת עוכם חמור לחין
ערך לפועל בשמות. תי'
ד"ק ע"ח:

קבלת התורה כמה שכר קבלו
ישראל בקבלת התורה
ח"ב ד"ב ע"ב:

קבלת פני חכם כל המקבל פני
חכם כאילו מקבל פני
שכינה. ח"ב דקס"ג ע"ב:

קדוש מעלת מקדש עלמו בשע'
תשמיש. עיין בחות ז'
בערך זיווג:

קדושת הפס מעלת המוסר
עלמו על קדושת הפס
בפשוק שמע ובפ' ואהבת וכיולא ח"ח
דקכ"ב ע"ב. ח"ג דרס"ז ע"ח:

קטורת מעלת תמירת פטוס
הקטורת וסגולתו לחין
ערך ח"ח ד"ק ע"ב. ח"ב דרי"ט ע"ח
ח"ג דכ"ח ע"ב. ז"ח ס"ה די"ד ע"ח
וב' ונ':

קטלנית הנוטח פשה שמחו
בעלה ח' וב' נק'
קטלנית. ח"ב דק"ב ע"ח וב':

קטן כל המקטין עלמו מתנשא
ולכן צריך תזיד להשפיל
עלמו. ח"ח דקכ"ב ע"ב:

קטרוג כמה גדול כח של המקטרג
לקטרג וצריך כח גדול ומדריה גחלה
להכלל עיין בחות פ' בערך פקוי:

קטרוג כמה גחל עוכם למי
שמקטרג ומזכיר עוונות
של ישראל ורחים מלליהו שיבא מ' יום
בחענית. ז"ח דלו ע"ב:

קימה חיוב גדול וחכות וסכר למי
שקם מלפני זקן ומלפני
ת"ח ועוכם למי שחינו עושה. ח"ב
דפ"ו ע"ב:

קין טעם למה הרג קין להבל
לחיו וצריך הרגו ותסובה שלו.
תי' דק"ה ע"ח וק"י ע"ב:

קליפה כל הדברים שהקליפה
קדמה לפרי. ח"ב
דק"ח ע"ב:

קליפה כמה קליפין חיית
דמבלבלין מוח למחן
דחיינו חיובא כדי שלא יבנם ללמוד
ברזין דאוריתא. ח"ב דקכ"ב ע"ח:

קללה עוכם חמור למי שמקלל
עלמו בכעם לו בשחר
דברים הן מקלל לחבירו. ח"ב דרס"ו
ע"ח:

קמצן כמה מדה רעה של קמלנות
עיין בחות ל' ערך נר עין:

קן מלות שלוח הקן ושכרו ולמה
מועיל. תי' די"ט ע"ח:

קנאה גודל מעלת המקנא לשם
שמים כמו פנחס. ח"ח
דר"ט ע"ב:

קנאה כל הרוצה שחברו חוטא
ואינו מקנא עונשו חזק
ועובר בשלשה לאוין · ח"ח דרל"ט ע"ח

קרבן המקריב קרבן צריך שיזכור
שם הויה ולא שם לחבר כנון
עולה לה' נסוד זבח למלקים · ז"ח
ל"ה ע"ח:

קרבן מעלת המעלה קרבן מבנו
ע"י נריעת מילה · ח"ח
דל"נ וכ"ד וכ"ה:

קרבן פסח מעלת קרבן זה
ועשה ועלה לא תעבדו ·
ח"ב דמ"ח ע"ב · ח"נ דפ"נ ורכ"ח:

קריאה נדול מעלה וזכות למי
שקורא להקב"ה ע"י
תפלה או פעולה שתהיה קריאה
בכוונה ובאמת נסוד קרוב ה' לכל
קוראיו · ח"נ דקפ"נ ע"ב ורל"ז ע"ח:

קרבן כחה נדולה מעלת הקרבן
לתין ערך שע"י הקרבן
מתקייס העולם וסוד הקרבן · ח"ח
דכ"ח ע"ב ופ"ט ע"ח · ח"נ דרס"ח
ע"ב · ח"נ ד"ה ע"ב וכ"ו ע"ח וב'
ור"מ ע"ח וב':

קרי עונש וטומאה חמורה של
טומאת קרי ומוניח ז"ו לבטל'
ח"ח ד"ח ע"ח וי"ט וכ"ו ע"ב וס"ב ע"ח
וקס"ט ע"ח וב'וקפ"ח פ"ח ורי"ט ע"ב
ח"ב דרס"נ ורס"ד · ח"נ ד"ל ע"ח:

קרי שכל מי שרוצה קרי צריך
לטבול במקוה כדי לטהר
עלמו · ח"ח דנ"ה ע"ח:

ק"ש כונת ק"ש וזמן ק"ש של לילה
ומחלוק' הלל ושמאי בק"ש של
לילה ומעלת המיחד יחוד ק"ש כראוי
וקורח ק"ש עם הלבור · ח"ח די"ב ע"ח
ול"ח וקכ"נ ע"ב · ח"ב דקל"ט וק"ס
ע"ב · ח"נ דרל"ו ע"ב ורס"נ ע"ח
ורס"ד ע"ח וב' ורס"ו ע"ח · ז"ח דף
כ"ו ע"ד ומ' ע"ב וע"ד ע"ד וע"ו ע"ב
רות דף ל' ע"ח וב':

ק"ש חיוב לקרות ק"ש על
המטה ותועלת נדול הוח
לאדם לקרות ק"ש על המטה · ח"ב
דרי"ח ע"ח:

ק"ש כל הקורא ק"ש ערב ובוקר
כראוי כאילו קיים והנית
בו יומם ולילה · תי' דכ"ט ע"ח:

קשין מזכותיו של אדם עיין בחות
מ' בערך תזון:

קשין זווגין לפני וכו' עיין בחות
ז' בערך זווג:

קשת ראיית הקשת · ח"ח ד"ח
ע"ח וע"ב ע"ב · ח"ב דרט"ו ע"ח וב':

אות ר

ראובן שכונתו לטובה · ח"נ
דקפ"ה ע"ב:

רב שם הרב דומה למלך ס'
לנחות תורה יבקשו מפיהו ·
ח"נ דרכ"ו ע"ב:

רושם כל מלה ומעלה הן לטוב
הן לרע עושה רושם
למעלה לכן אחרי המקדם פיו ואוי
למכבל פיו · ח"ב דכ"ה ועיין בערך
פנם:

רזין שלח לנלות רזין דאורייתא
ודקדוקות ועוכם למגלה רזין
וסכר למכסה רזין · ח"נ דקכ"ב ע"ב
וק"ו ע"ח ורכ"ו ע"ח ודל"ד ע"ב ורמ"ד
ע"ח:

רחיצה כמה נרכה ושפע נורם
לרחוץ הידים כראוי
ולהפך כמה רע ועוני נורם וכן מנט"י
בשחרית · ח"ח דכ"ז ופ"ז וקל"ח ע"ב
ז"ח רות דמ"ד ע"נ:

רחיצת הנשמה בנהר דיבוק
ח"ב דרי"ח ורי"ב:

רחמים שמא יקדמנו אחר
ברחמי · ח"ב דק"ח ע"ח

ריח כמה נדול מעלת של הריח
שהין העולם מתקיים אלא
ע"י הריח · ח"ב ד"פ ע"ח · ח"נ
דל"ה ע"ח:

ריחוק כמה צריך להם להתרחק
מהרשעים נסוד חוי
לרשע וכו' להפך כמה טובה להתקרב
לטובים עיין בחות ד' בערך דירה:

ריחוק ליוסר הדבה שלא
להתרחק ולא להבדל מכלל סניף
בסוד נתוך עמי תכבי יושבת · ח"ב
דל"נ ע"ב:

רישא דעתיק שהכל תלוי בריש
דעתיק אי ריש דעת טב
טב לעתיק טב לעלמין ואי לאו ח"ו ווי
לעתיק ווי לעלמין וכו' וריש דעתיק
צריך להסניף בטוב ואם לאו הוא
נעכס · ח"ב דל"ו ע"ב ודמ"ו ע"ח
וקל"ח · ח"נ דקי"ד ע"ח · ז"ח רות
ד"ל ע"נ:

רע שלא יאמר אדם לשלם רעה
לחבירו כמו שעשה עמו שהוא
עון פלילי ונורם רעה הרבה ולהפך
שכרו נחול למשלם טובה תחת רעה ·
ח"ח דר"ח ע"ח וכ':

רעה נ' אינון שנורמים רעה
לעלמם · ח"ח די"ד ע"ח
ח"נ דמ"ו ע"ח:

רעש סיבת הרעש ומהו הרעש
ח"ב די"ו ע"ב:

רפואה רפואה שחייב אדם
שהוא חולה לבקש
ולעשות רפואו' ועוכם ושכר של רופא
ח"נ דרל"ט ע"ח:

רשב"י נודל מעלת רשב"י וכחו
נדול וכן מיוס מיתתו
ואיך חסוד למעלה ומשובח ומבורך ·
ח"ח ד"ז ע"ח וב' · ח"ב די"ח ע"ח ·
ח"נ דקס"ו ורפ"ז ורל"ו ע"ב · ז"ח
ע"ב דכ"ט ומ"ח ע"ד ול"ה ע"ח:

רשע זכר נגזל למחזיר רשע
למופת פיין בערך
תמחויר:

רשע כל מי שהוא רשע ונעל
עבדות כך מתקפי בחיין
תי׳ דק״ב ע״ח וקי״ח:

אות ש

שאול כולם יורדי׳ לשאול תפי׳
הטובים וזה לטובתם
להעלות מחרי׳ עמם. ח״ג דר״נ ע״ב:

שבועה עון גדול ועונש חמור
לנשבע על שקר ועל
שוא. ח״ב דקי״ד ע״ח. תי׳ דקי״ו
ע״ח:

שבועה שהקב״ה מזהיר
לנשמה קודם שתבא
בזה העולם פיין בשות ה׳ בערך
הרהור:

שבועות טעם שמועד של
שבועות היו הלא
ג׳ימים. ח״ג דל״ו ע״ח. ולמוד של ליל
שבועות עיין בערך תורה.

שבח חיוב גדול לשבח להקב״ה
כשקבל היוה בם וכיולא
בזיוה טובה ח״ח דקע״ג ע״ח:

שבח מי שרוצה לשבח חברו
בזיוה ענין שלא להוכיח
ממה שרואי ח״ח דל״ב ע״ב:

שבת חומר קיוש שבת בכל
הענינים דבור מחשבה
מעשה וזכרון גדול למקיים ועונש למי

למי שהיגו משמר. ח״ח די״ד ול״ב
ע״ח. ח״ב דמ״ו וס״ב ע״ב ופ״ח ע״ח
וב׳ ופ״ט ור״ו ע״ח ורס״ט ע״ב. ח״ב
דל״ד ע״ב דוק״ה ע״ח. תי׳ די״ח ע״ב:

שבת ענין חמירת ברכו בקול
רם ובשתיה בליל שבת
וכן שם כוונת מזמורים של שבת וכתיבה
ענינים. ח״ב דקל״ה ע״ח וב׳ ור״ה
ע״ב:

שבת ענין למוד תורה בשבת
עיין בשות ת׳ בערך תורה

שולחן שלח יהיה השולחן
ברקניח תפי׳ רנעח
חלח. ח״ב דקכ״ג ע״ב:

שולחן עוכם חמור מי שהיגו
חומר ד״ת על השולחן
וזכר גדול למי שחומר והנותן לחם
לעני בשולחן וכמה ענינים משהשולחן
כמו לפנו׳ עלמו מקודש. ח״ב דקל״ד
וקכ״ה וקס״ט ע״ח:

שופר כמה מועיל תקיעת שופר
של ר״ה. ח״ב דקפ״ד
ורל״ו וזרל״ח ורכ״ח ורכ״ו ע״ח. ח״ג
די״ח ע״ג. ו״ח דל״ב ע״ב:

שטות שהיב אדם למילף ג״כ
מן שטותא דמיכה אתי
תועלתא לחכמה. ח״ב דמ״ו ע״ח:

שינה שיכה כשאדם יש בלילה
רוחי׳ משתלק מניה ורוח
הטומאה שריא על ידוי בפרט ולכן
אסור לברך ולא לנגוע בשום מקום
בגופו עד שירחץ וכן כשהולך לב״ה
רוח הטומאה שריא על ידוי וכו׳. ח״ח
ד״ו ע״ב וב״ג וקס״ט וקפ״ד ע״ב וקל״ד
ע״ח:

שינוי מקום הרוצה לתקן מעשיו
לריך שיעשה שיכוי מקום
ח״ב דרי״ו ע״ד:

שירת היס גודל שכר לאין ערך
לאומר שירה בכל יום
בשמחה גדולה ומעלת השירה שיש
בה כמה סודות. ח״ב דנ״ד וס׳
וקל״ב ע״ח:

שכור עוכם למי שמשתכר בין
וכיולא. ח״ב דרס״ו ע״ב

שכחה שקודס שהתיוק כולל
מצדיעין אותו ללמוד
ולקייס מה שלמד ואח״כ מלאך ח׳
מצים אלפיעו על פיו ומשתכח ממנו
כל מה שלמד בתוך מעי אמו. ז״ח
דע״ה ע״ח:

שכינה אין השכיכה מתגלית
אלא על מי שהוא רחוי
והגון. ח״ח דפ״ה ע״ח:

שכינה שלא תקוס השכיכה
כדאתוי עד שתבנה ב״ה. ח״ח דקל״ב
וקל״ד ע״ח:

שכינה שתמיד השכיכה היא
ביכנו בגלות לשמור
אותנו. ח״ב דקט״ו ע״ח:

שכינה גודל מעלת מי שגורס
להחזיר השכיכ׳ לאתרי׳
וזה יכול כל אדם לעשות ע״י התורה
ותפלה בכוונה ומדקה. תי׳ דמ״ט ע״ח

שכר גודל מעלה ושכר נפלא
למי שמשמ׳ פקודי אורייתא
והוא לדיק וטוב. ח״ח דס״ח ע״ח
וס״ה ע״ב וע״ח ע״ב ופ״ד וג״ח וקי״ח
ע״ח וקכ״ט וק״ל וק״ד וקע״ה ע״ב
וקע״ו וקפ״ט ע״ח ור״ד ע״ח וב׳ורי״ח
ע״ב ורכ״ח ע״ח ורל״ג ע״ב. ח״ב
דר״כ ורכ״ו ע״ח. ח״ג דקי״ב ע״ח
ורס״ח ע״ב ור״ל ע״ח. תי׳ דקל״ח עח

שכר כל מי שמשתדל במלו׳ כדי
לעשות רלונו כך קב״ה
משתדל לעשות רלונו ורלון משתו
בעה״ו ובעה״ב ולית כוף לשכרו. תי׳
דקל״ח ע״ח:

שכר גודל שכר למאן דמלפי
לרחות בהוראה דכתיב
בשעתא דמלכא פקיד לחילתא
ואתייקר בכל מלכין דעלמא ומאן דלא
מלפי לא בכל יומא ליה חולקא
בקב״ה. ח״ח ד״ד ע״ח:

שכר שכיר גודל מעלה וזכות
לאין ערך לפורע שכר

שכיר ביומו ועוכם חמור למי שלוחו פורע בלותו יוס · ח"ג דפ"ד ע"ב:

שלוח הקן שכר של מצות שלוח הקן עיין בערך קן:

שליחות בכל עוסה הקב"ה שליחותו · ח"ב דכ"ה ע"ח וס"ח:

שלום גודל מעלת השלום לחין ערך · ח"ג דקע"ד ע"ח:

שלום גודל מעלת השכר למי שמקדים שלום לבח מן הדרך שהוח כחילו נותן לו מכילה ושתיה · ז"ח:

שלום רעה עון חמור למי שמשלם רעה תחת טוב' פיין בערך רע:

שלשה דברים חייב חדם לעשו' לבנו מילה פדיון ולהשי' וה שיהו חשה · ח"ב דקע"ד ע"ב:

שם שמים עוכם חמור למולי' ס"ם לבטלה · ח"ב דפ"ו ע"ב:

שמוש חסור לשמש מטתו בזמן רעב ח"ח דר"ד ע"ח וב'

שמוש חסור לשמש מטתו ביום ח"ח דמ"ט ע"ב:

שמוש מצוה לשמש מטתו כשחוו' מן הדרך ח"ח ד"כ ע"ח:

שמושה יותר מלמודה ח"ח דל"ח ע"ח:

שמחה בכל שמחה שיבח לחדש בריך להקדים מקודם הלדקה לעניים ומש לשו ח"ו הסטן מקטרג בשוקה שמחה ח"ח ד"י ע"ב · ח"ג דרי"ט ע"ב:

שמחה בזמן הגלות חסור לשמוח · ח"ג דקי"ב ע"ח:

שמחת תורה לעשות שמחה ביום שמיני עלר' הנק' שמחת תורה · ח"ב דרכ"ד ע"ח וב':

שמירה כל המשמר עלמו בעה"ו מן העונות כיצול מכל פגעים רעים ומנהיכם · ח"ח ע"ב:

שעטנז עניו חסור חמור שלח ללבוש שעטנז וכלחים וטעם היתר כלחים בלילית וכוכחבנט כהן · ח"ב דף פ"ו ע"ח וב':

שעיר של ר"ח ויוה"ך ושל עוחש ומשל יפה · ח"ב דל"ב ע"ח וקפ"ד ע"ב וקפ"ה ורל"ז ורל"ח ורס"ט ע"ח · ח"ג דס"ב וק"ח ע"ב ז"ח דל"ב ע"ב:

שער בחסה עדוה עיין בחות פ' בערך פרוכה:

שפלות גודל מעלת המשפיל עלמו · ח"ב דק"ח ורל"ב ע"ב · ח"ג דף קס"ח ע"ח:

אות ת

תומך גודל מעלת שכר לתומך בעל תורה בסוד ותומכיה מאושר · ח"ח דרמ"ב ע"ח · ח"ב דכ"ב ע"ב וק"כ ע"ח:

תורה שכר גדול ללומד תורה ח"ח דרי"ב ע"ב ומ"ז ע"ח ופ"ד ע"ב וק"ו וח"ק ט ע"ב וקל"ד וקכ"ח ע"ב וקל"ד וקכ"ח ע"ח וקכ"ב ע"ב וקכ"ז וקע"ח ע"ח וקע"ד ע"ח ו' וקע"ח וקפ"ד ע"ב זקפ"ח וקל"ח וקל"ב ע"ח ורמ"ב ע"ח ו' · ח"ב ד"ה ע"ח וי"ז ע"ב ול"ח ומ"ו ע"ח ופ"ו ע"ב וכ"ט ע"ח וקכ"ב ע"ב וקכ"ד ע"ח וקל"ד וקכ"ה ע"ב וקס"ח ורכ"ו ורס"ה ע"ח · ח"ב דל"ה ע"ח ו' · ול"ט ע"ח וס"ב ע"ב ואי"ה ע"ח ו' · ופ"ט ע"ב וכ"ב ע"ח וקי"ח ע"ח וקכ"ח וקמ"ח ע"ב וקכ"ט וקס"ו וקע"ו ע"ח וקע"ט ע"ב ור"ב ע"ח ורי"ב ורי"ד ע"ח ורס"ח ע"ח ו' · ח"י דס"ה ע"ח וס"ו ע"ב וקי"ח ע"ח · ז"ח די"ו ע"ב וד' ול"ז ע"ד ומ"ד ול"ד ע"ד · שיר השירים ד"ה ע"ב וי"ח ע"ב וד':

תורה עוכם חמור למי שלוחו לומד תורה ומתרפה ממנה · ח"ח די"ב וקי"ו וקכ"ב ע"ב וקע"ח ע"ח וקפ"ד ע"ב וקל"ב ע"ח · ח"ב דכ"ה ע"ח וקכ"ה ע"ב ורכ"ו ע"ח · ח"ג די"ט ע"ח וכ"ד ע"ב וכ"ב ופ' ע"ח ופ"ב ע"ב ול"ו ע"ח וקמ"ח ע"ב ורי"ד ע"ח ורס"ח ע"ב · תי' ד"ח ע"ב וס"ה ע"ח וס"ו וע"ב ול' ע"ח · ז"ח די"ו ע"ב וד' ומ"ד ע"ד:

תורה גודל שכר ללומד תורה בלילה ובפרט לחר חלות שחין סוף לשכרו · ח"ח דע"ב וכ"ב וקל"ו ע"ח וקל"ד ור"ז ע"ב ורל"ח ע"ח ורמ"ב ע"ח וב' · ח"ב דמ"ו ע"ח וקע"ב ע"ב ורמ"ו ע"ח · ח"ג די"ב וי"ט וס"ב ע"ב ור"ס ורפ"ד ע"ח · ז"ח ד"כ וכ"ו ע"ד וכ"ח ע"ח:

תורה גודל שכר ווכות גדול ללומד תורה ומקדש חידושים ח"ח ד"ב ע"ב וה' ע"ח:

תורה גודל שכר למחויק בתור' ומע"ט · ח"ח ד"ו ע"ח וב' וקל"ח ע"ב · ח"ב דקי"ח ע"ב וקס"ו ע"ח:

תורה גודל שכר ללומד תורה בלילה שבועות · ח"ח ד"ו ע"ח וב' · ח"ב דל"ו ע"ח:

תורה גודל שכר ללומד תורה לשמה ועוכם ללומד שלח לשמה ועכ"ו ילמוד שמתוך וכו' · ח"ח דפ"ח ע"ח וקמ"ב וקס"ח ע"ח · ת"ב

דפ"ה ע"ח וב' וקי"נ ע"ב · ז"ח דל"ז ע"ד · תו"ח די"ו ע"ד :

תורה שצריך ללמוד תורה מכל העוסקים שבעולם · ח"ח די"ח ע"ח וקפ"ט ור"ז ע"ב · ח"ב דל"ב ע"ב ול"ג וכ"ח ור' ור"ס ורס"ח ע"ח :

תורה שהלומד לפי' חלי' שעה לבד כרחוי נחשב לו כאילו למד כל היום כלו · ח"ב דכ"ז ע"ח :

תורה ללמוד תורה של תגוקות של בית רבן · ח"ח דמ"ז ע"ח · ח"ב דל"ח ע"ב :

תורה גדול שכר ללמוד תורה לחבי' ובפרט לתינוקות קטנים · ז"ח ד"מ ע"ח :

תורה גדול חיסור ללמד תורה לעכו"ם · ח"ח דקי"ח · ח"ב דע"ב ע"ב וע"ב :

תורה שהתור' בלי ירחת שמים חינה מועלת כלום · תי' דקכ"ח ע"ח :

תורה כל בית שחין ד"ת נשמעי' בתור' לסוף וכו' תי' ד"ק :

תורה עונש חמור למי שמסיר בנו מללמוד תורה · ח"ב דרכ"ו ע"ח :

תורה שכר גדול להדיח קול כשלומד תורה · ח"ב דל"ט ע"ח :

תורה חיוב גדול לחזן לקרות בפ"ת בחיתוך לשון ושם לחזן יהיה לו עונש גדול · תי' דקל"ט ע"ח :

תורה חיוב לריכה תפנוקין עיין בחות ע' בערך עדוני' · חבל לריכה הכנה הן הכנת הנוף כמו הכנת הלב בשוד הכון לקריחת חלהיך ישרל · ח"ח דע"ב ע"ח

תורה שעתידה תורה להשתכח ולכן ווי למאן דיהיב בדרך הסוף · ח"ב דכ"ז ע"ב :

תורה עונש למי שחות שהתורה בח לספר ספורים עיין בחות ס' בערך ספורים :

תורה גדול זכות ללומד תורה ביום ס"ק יותר מבחול ובפרט למחדש חיוח חדוש ביום השבת ח"ב דקע"ב ע"ח וב' :

תורה שד"ת לריכין לחותת · ח"ב דרכ"ח ע"ב :

תורה גדול שכר לחין ערך למי שלומד תורה ומקייים מלו' כדי לייחד קב"ה עם שכינתיה · ח"ב דפ"ב ע"ח :

תוכחה כמה תוכחות עוזים בכל יום לחדש כדי שיתעורר משנתו · ח"ח דס"ח ע"ח וב' וקס"ח ע"ב וקס"ב ע"ח ור"ח ע"ב ורי"ז ע"ח וב' ורכ"ב ע"ב ורפ"ז ורל"ה ע"ח · ח"ב דפ"ב ע"ב ח"ב די"ב ע"ח ומ"ד ע"ב וכ"ב וב"ו ע"ב וקע"ז ע"ח וקפ"ה ע"ב ורי"ד ורכ"ב ע"ח :

תוכחה חיוב גדול לחדש להוכיח את חבירו וכן סדר התוכחה כרחוי · ח"ב דפ"ה ע"ב :

תחית המתים אין בין העה"ז לתחית המתים אלא נקיון והזנת ידיעה · ח"ח דקל"ט ע"ח :

תלמיד כל המעמיד תלמיד שאינו הגון כאלו מעמיד אזרה והתלמידים נק' בנים · ח"ב דרפ"ד ע"ב · תי' דק"מ ע"ח :

תלמוד גדול התלמוד שמביח לידי מעש' · תי' ד"ח ע"ח

תמיד שהקב"ה מתמיה על בני ישרל שאינו עושה רלונו ואומר ואם אב אני איה כבודי ונו' · ח"ח דק"נ ע"ח :

תמר ורות לש"ס כתכוונו ולוה מהם ינח מלכות בית דוד · ח"ח דקפ"ח ע"ח :

תענית גדול מעלת התעניח שאחוב יותר מן הקרבן · ח"ב ד"פ ע"ב :

תענית שכר למאן דמתענה תעניח חלום בשבת ותועלת התעניח בההוא יומא תמם · ח"ב דקס"ה ע"ח וב' ור"ז ע"ב · ח"ב דפ"ט ע"ב ול"ב וק"ה ע"ח :

תפילין גדול מעלה וזכות ושכר של מלות תפילין שבק' פחר עיין בחות ט' בערך טליח :

תפילין ענין תפילין בחול המועד ז"ח סיר השירים ד"ט ע"ב :

תפילין טעם שלריך לשים שערו' של ענל בתפיליק"ב דרל"ז

תפילין הכוונה שלריך לכוון כשמניח התפילין · תו"ח די"ח ע"ב :

תפלה גדול שכר למכוין בתפלתו ומתפלל כרחוי וכמ' חשובה התפלה לפני הקב"ה וסדר התפלה וכיולח · ח"ח דמ"ח וקס"ו ע"ב וקס"ט ע"ח ור"ט ע"ב ורכ"ו ע"ח וב' ורכ"ט ורל"ד ורמ"נ ע"ב · ח"ב דט"ו ע"ח וכ"ו ע"ב וס"נ ע"ח וקל"ב ע"ב וקל"ב ע"ח וקע"ז ור' ע"ב ור"ח ע"ח ור"ב ורי"נ ורט"ו ע"ב ורמ"ה ע"ח וב' ור"כ ורס"ח ורס"ב ע"ח · ח"ב דכ"ו וקי"ט וקכ"ב וקל"ד ע"ב וקל"ה ע"ח וב' ורכ"ו ור"כ ור"ע ע"ב · תו"ח דכ"ע וכ"ד ע"ב · תי' דכ"ט ול' ול"ח :

תפלה עונש למי שאינו מתפלל בכוב' וכרחוי · ח"ב דקע"ג ע"ב וקע"ח ע"ח ורי"ב ורס"ח ורס"ב ע"ב · ח"ב דק"כ ע"ב · תי' דנ"ח ע"ח :

תפלה שלריך להתפלל על הרשעי' שיחזרו בתשוב' ח"ח דק"ה ע"ח :

תפלה עיקר של התפיל' שיהיה בכוונה ובמחשבה וחס לחו"ו וכו' · תו"ח ל"כ ע"ד :

תפלה שהקב"ה מתאוה לתפל' של רשעים · ח"ח דקס"ו ע"ב

ע"בורל"ד ע"ח:

תפילה אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בב"ה. תי' רי"ד:

תפילה שהב"ה חפץ בתפלה של עני יותר מכל התפלות. ח"ג דקס"ח ע"ב. ח"ב דפ"ו ע"ב. ח"ג ד"ח ע"ח וקל"ד ע"ב:

תפילה כשאדם עושה תפלה לחיזוק דבר שיחוד לפרנס בטוב שלהו. ח"ג דקס"ט ע"ח:

תפילה שיהא לומר התפלה בחשאי שלא ישמע כלל בשוק וחכה מדברת על לבה. ח"ג דר"ט ע"ב. ח"ב דר"ב ע"ח. תי' דכ"ח ע"ח:

תפילה דכל מאן דמצלי צלותיה לאילנא דהוי מודעי שאין תפלתו חוזרת ריקם. תו"ח די"ח ע"ב:

תפילה עושה חשוב למי שמניח לשמוע תפלה דחברה ופוסק לשיחה בטלה שתפלתו נזרקת לחוץ ועליו כתי' מי דיקק ואת מידכם וגו'. תי' דכ"ט ע"ב:

תפילה שכר למי שיושב ושותק כדי לשמוע החזן בחזרת י"ח ברכות ח"ב דקכ"ט ע"ב:

תפילה עושה חשוב למי שאינו מתפלל בחיתוך לשון ובשיבוש הצניע. ח"ב דרל"ו ורמ"ו ע"ח

תפלה אסור לומר התפל' פסקי פסקי כ"ח לומר כל התפל' מתחלה וע"ס בזמן ח' ועוין הטעם בפרשת בשלח דקכ"ו ע"ח:

תפלה שצריך כשאדם מתפלל שיאמר התפלה בשמחה בשוב יעבדו את ה' בשמחה. ח"ח דרי"ו ורכ"ט ע"ב. ח"ב דכ"ט ע"ב. ח"ג ד"ח ע"ח:

תפלה כשאדם מתפלל מתוך דמעות ודאי אין תפלתו חוזר ריקם. ח"ב די"ב ע"ח וב' וקס"ה ע"ח וב'. ז"ח רות דל"ב ע"ב:

תפלה שאין העולם מתקיים אלא ע"י התפלה שמתפללים המתים בעד החיים. ח"ב די"ו ע"ח ח"ג דע"ח ע"ח וב':

תפלה שצריך להתפלל להקב"ה שילהו מן החטא תפוק קשה מן המטה. ז"ח דל"ד ע"ב:

תפלה של שבת עיין בערך שבת

תפלה שצריך להתפלל בזמן הנץ"ם ת"ח ב"ד דר"ו עח

תפלה זמן של כל נ' תפלות. ז"ח דכ"ו ע"ב וב':

תפלה של יום"ך שהרשב"י לא היה רוצה לשמוע תפלה בר"ה ויוה"ד מן החנ"ם לא תקן ח"ו כדלעיל מקודם. ח"ב די"ח ע"ח:

תרגום שאין המלאכים נוקקים לתרגום ח"ח דפ"ט ע"ח

תרגום

תרגום שניים מקרא ואי' תרגום ח"ב דקל"ב ע"ב:

תרפים מהו ענין התרפים. ח"ח דקס"ד ע"ח:

תשובה גודל מעלת של בעל תשובה שאין למעלה ממנו ועונש למי שאינו שב. ח"ח דק"ל ע"ח וקמ"ה וקל"ו ע"בור"כ ע"ח ורכ"ו ע"ח וב'. ח"ב דמ"נ וק"ו ע"ח. ח"ג די"נ ע"ח וי"ו ע"בוכ"ד ע"ח וע"ה ופ"ו ע"ב וק"ח ע"ח. וכ"ם ע"בוקכ"ח ע"ח ול וקכ"בוקכ"נ ור"כ ע"ח ור"מ ע"ח וד' ורכ"ט ע"ח. תי' די"ח ע"ח וכ"ח ול"ו ע"ב וקי"נ. ז"ח דל"ו ע"בול"ט ע"ח. שיר השירים ד"ה ע"ב:

תושלבע

אמר המניח תפריין נמטיינהו לחברת בני עליה חבר חורו כנגד חלייהם לכבד את ה' מהונם להוציא לחור הדפוס מפתחות קלרות שו למנוח דברי חפץ וחבבן מי שאינו רוצה לרחות ירחה בפתח עיניים ותפקחנה עיניו לרחות כי ספר הזוהר הקדוש כלו כלול קדש קדשים הוא לה' לבדו ה'. הן לתת לפתחים עדמה. להבין לבד לירחת ה' היא אוצר כל כלי חמדה. הן לזרו החבשים בעצויית המצות כתקנן. הן לפרש כמה וכמה פסוקים שבתורה על דרך האמת המתוקים מדבש ונופת צופים על דרך הבנלה והנסתר ערבים לנפש כל קורא בו בלב שלם. הן לקיים דברי חכמים וחידותם הנאמרי' בתלמוד בבלי שמצינו לידי מעש' כאשר כבר החכמים החתמי' הירחים את דבר ה' לרבות ת"ח לומדים תורה לשמה לא מרחם בספר דברו והגידו מעלת יקר גדולת הספר הקדוש הזה שקדשוהו שמים וכל העם עונים אחריו מקודם מקודם אם כן חיפה יפלה עטי חבר לחתי לספר לחת מכי אלף בערך יקרו ותפארת גדולתו זה הסער לה' לדיקים יבלו בו ובלבבם יביעו את משפטו ומעשהו הכל ירחת שמים ולו דומיה תהלה וכל המוסיף גורע כי הוא ודאי מרגנית' לית בה טימי וכל הפורש ממנו כפורש מן החיים הנלחיים ום' חפץ למען לרקו יגדיל תורה ויאדיר וזה פעמי' רבות העיר ה' לת רוח היסרים בלבותם והדפיסוהו ופרסמוהו בעולם כדי שיזכו בו הרבים ומטוב לבבם לת כעלו לת הדלת בפני כל אדם שירצה להדפיסו כי הרחשונים היתה כוונתם לשמים ולא ליהנות עלמם מד"ת כמו שרחינו חדשים מקרוב בחו לת שיערוס

חבורתינו להדפיס ספרים יפים עם הסכמות חדשות שנעילת דלת
כוו לעכב ביד אחרים שרוצים להדפיסו בטענות כוזבות מהשנת נגוד
וכיוצא הכל הוא בעיני ובעיני כל חכם לב ירא וחרד כמי שמונע את
הרבים מלעשות את המצוה דבלא ימנע מן החלוקה אם המדפיס שבא
להדפיס ספרים כאלו וכיוצא בהם הנלרבי לרבים ידפיס מהם סך רב שיכפיל
לרבים ואותה הדפסה תהיה בתכלית היופי ממילא אין לך אדם אחר בעולם
שיוכל מעותיו לבטלה בדבר שהוא יפה מכל עלמו בזול ובמלא לכל ובודאי
לא ידפיסוהו פעם אחרת עד כלות הראשוני ומעשיו יקרבוהו ומעשיו ירחקוהו
ואם כוונת המדפיסם הוא להתעסק ולעשות שחורה ולויתים בספרי הקדש
בדי למוכרם ביוקר ולהדפים מהם מעט מהרבה הנמכים לכל בית ישראל
או שידפיסוס בדפוס מגונה בכייר שחור ודיו לבן אינהו דאפסידו אנפשייהו
ליח דין וליח דיין שיסכים ע"ז לתת חרב בידם לגעול דלתי התורה ולעכב על
אחרים הרוצים לזכות את הרבים דבכל דברי ההסכמות והתקנות תמדינן
דעת המתקנים אותם ואומדנא דמוכח הוא שאין דעת הרבנים המסכימים
לאחוס הורה ולבטל את הרבי מלעשו מכח טענות דלא שייכי הכא דאין
זה נקרא גדול המדפיסים כי אם ר"ה וכל הבא לזכות אוכה מן ההפקר הפקר
התורה שנתנ לכל ישראל כי בשלמא לא חכם שיחבר ספר מסוס דעמל בו וגדלו
ריוח הוא שלא יבוזו אחרים יניעו כי נוגר תאנה יאכל פריה אך לאנס המדפיסי
שלא עמלו בו ורוצים לאכול את פריו עבור הדפסת כבר מלתם לאמרים שהכל
בפי רוב המעתי ולבי לומ לי כי מי יתן והיה שהיו הספרים העיקריי לשאר בית
ישראל נכון עליהם כמו התלמוד והר"ף והרמב"ם והש"י וספר הזוהר הקדוש
וכיוצא בהם מספרי הילקוט שהם עיקר קיום של תורתנו הקדושה כדפסים
בכל שנה ושנה עד שהיו נמצאים בידי כל אדם מישראל ואפי' בידי מי שאינו
יודע לקרות ולהי שהיה טוב הדבר מאד שיהיו נמצאים בביתו שאם לא
הוא בנו או בן בנו היו מתעוררים ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולדעת את
חוקי האלהים ואת תורותיו זו תור שבכתב ושבעל פה והיה מקובל לפני המקו
ברוך הוא וכן אמר דוד המלך ע"ה לחלי יכוכו דרכי לשמור חקך אז לא
אבוש וכו' ודי בהערה זו לגלות דעתי (זו היא דעת התורה ושכל מחייבה)
לכל הבא להטהר ומלאנו לבו וחפצו ורצונו לזכות את הרבי בשם ש' מהמפרים
הנ'וכיוצא בהם שאם יערוך מספט לפני נאוני הרן שהם ודאי ידם תכון
עמו אף זרועי תאמצנו כשארהה ממש בדבריו ואם לאחר מעשה לאמרה כן
שומעין לו ופועל ידיו ירצה כקרבן אשה לה' הוא ברחמיו יזכנו ליום מועד
לכתיב כיה ומלאה הארץ דעה את ה' כמים וגו' לכי"ר :

כאורם כשה לצון בארצות החלה בשנת ע"ת לעשות לה' וגו' לפ"ק :

